

Jak jsme hráli

MOLIÉRA

Léna
Ust' nad Orlicí

2009 - 2012

necenzurováno

*Věnováno památce
Milana Vandase*

Helena Lochmanová

Scena

Jak jsme hráli MOLIÉRA

2009 – 2012

ÚVODEM

aneb, jak to vidím já.

Už je to delší čas, co ke mně připutoval od Pavla e-mailem Helčin text této brožury. Ne, že bych netušil, že se něco takového tvoří, ale protože se mne nikdy nikdo na nic neptal, nepídil jsem se ani já. Do toho ještě onemocněl Pavel, a protože doby putování Viceny s panem Moliérem po vlastech českých už odvál čas a přišly nové inscenace, domníval jsem se, že čas odvál i snahu to dílko dovést do vítězného konce.

Nestalo se tak a potřeba doplnit některé údaje, které i pilné sběratelce prožitků unikly, nakonec přiměla tvůrce obrátit se na mne s prosbou o malou pomoc. Stalo se a jsem rád, že jsem poskytnutými údaji nenarušil proud vzpomínek a myšlenek, jak je „naše Helenka“ zaznamenala. Protože jsem i já trochu přispěl k tomu, aby toto dílko mohlo přijít na svět, alespoň tím, že jsem pana Moliéra již podruhé pozval k nám do víceňácké party, požádal jsem autorku o svolení, zda mohu na úvod krátce špitnout, co si o tom období čtyř let, po která „Zdravý nemocný“ v převážné míře naplňoval činnost souboru, myslím.

Bylo mi dovoleno.

Nemohu začít jinak, než poděkováním tvůrcům. Helči za to, že se do toho pustila a vytrvala (stejně jako Hrdý Budžes) až do úplného konce a Pavlovi za jeho přičinění, aby ty vzpomínky k nám došly v té podobě, v jaké dorazily. A jim oběma a vám všem, kteří jste se na tom putování Moliéra po všech těch městských i venkovských štacích podíleli za to, že jste pro to, aby to s námi tak dlouhou dobu Moliér vydržel, mnoho udělali. Nebylo toho málo. Většina lidí mimo soubor si vůbec nedokáže představit, jak je možné s tak velikým kolektivem takovou hru nejen nacvičit, ale udržet po tak dlouhou dobu pohromadě a padesátkrát úspěšně odehrát. Mnozí dodnes nevěří, že krásné kostýmy a vše, co dotvářelo představení, vzniklo jen prací členů souboru. Bylo to možné jen díky té úžasné partě, která se, stejně jako ve zmiňovaném „Budžesovi“, vytvořila a která dokázala překonat všechny obtíže, které nás na té dlouhé cestě potkaly. Jedním z nejprůkaznějších důkazů stmelivosti kolektivu účinkujících bylo dění na jevišti. Nikdy nezapomenu na to, s jakým zaujetím „ti za scénou“ sledovali dění „před kulisami“, na tu spontánní radost z každého dobře odehraného představení, když spadla závěrečná opona... A vůbec nezáleželo na tom, zda se jednalo o premiéru nebo třeba 45. reprízu v malé vesnici na konci světa.

Chtěl bych popřát nám všem i našim následovníkům, aby dokázali to krásné pouto dobré party udržet. Aby se nenechali zaslepit úspěchem, ani odradit případným neúspěchem, obojí rychle pomine a nestojí za roztržku, která by vzájemné přátelství členů souboru dokázalo narušit.

Váš, té komedie pana Moliéra, režisa

Honza

Molière

ZDRAVÝ NEMOCNÝ

Osoby a obsazení

ARGAN, hypochondr	Jan ŠTĚPÁNSKÝ
BELINA, Arganova druhá žena	Zuzana PRŮCHOVÁ, alt. Radka BUCHÁČKOVÁ
ANDĚLA, Arganova dcera	Jarmila JANÁKOVÁ, alt. Martina KODYTKOVÁ
LUDVIČKA, Arganova mladší dcera	Tereza BLAŽKOVÁ
BARALD, Arganův bratr/do IV. 2011/	Vítězslav BUCHÁČEK
SOFIE, Arganova sestra/ od V. 2011/	Jarmila PETROVÁ
TONIČKA, služebná	Helena LOCHMANOVÁ
KLEANTES, milující Andělu	Vlastimil DRDA
DIAFORIUS, lékař	Jaroslav HUBENÝ
TOMÁŠ DIAFORIUS, jeho syn	Martina KODYTKOVÁ, alt. Pavel SEDLÁČEK jun.
PURGON, Arganův lékař	Petr TOMÁŠEK
FLEURANT, lékárník	Jaroslav HÁNĚL/ alt. Ota DUNOVSKÝ
De BONEFOI, notář	Pavel SEDLÁČEK
CIZÍ DOKTOR	Helena LOCHMANOVÁ

Mezihra ve druhém dějství – hrající, tančící, zpívající

PRVNÍ CIKÁNKA	Radka BUCHÁČKOVÁ
DRUHÁ CIKÁNKA	Dagmar TOMÁŠKOVÁ
TŘETÍ CIKÁNKA	Anna ENTOVÁ
CIKÁNI a CIKÁNKY – účinkující z předchozího děje a dále Marie HELLMUTHOVÁ, Dagmar JIROUTOVÁ, Iva NOVÁKOVÁ, Hana PAUKOVÁ, Květa RICHTEROVÁ, Pavlína ŠTĚPÁNKOVÁ, Milan VANDAS, Michal BLAŽEK	
CIKÁNSKÁ MUZIKA	Helena LOCHMANOVÁ, Radka BUCHÁČKOVÁ, Pavel SEDLÁČEK jun., Jaroslav HUBENÝ, alt. Petr KARAS j.h.

Mezihra ve třetím dějství:

PREZIDENT LÉKAŘSKÉ KOMORY	Jaroslav HUBENÝ
ARGAN jako bakalář	Jan ŠTĚPÁNSKÝ
PRVNÍ DOKTOR	Pavel SEDLÁČEK
DRUHÝ DOKTOR	Petr TOMÁŠEK
TŘETÍ DOKTOR	Jaroslav HÁNĚL
ČTVRTÝ DOKTOR	Milan VANDAS/ alt. Michal BLAŽEK
PÁTÝ DOKTOR	Pavel SEDLÁČEK jun.
Hudební nahrávka	Jarmila JANÁKOVÁ
Hudba a text písně	Ladislav ŠKRDLA
Choreografie	Dana HOLUBÁŘOVÁ
Návrh scény	Jan ŠTĚPÁNSKÝ
Scéna	Jaroslav PAUK a členové VICENY
Návrhy kostýmů	Věra HÁNĚLOVÁ j.h.
Zhotovení kostýmů	ěra HÁNĚLOVÁ j.h., Květa RICHTEROVÁ, Marie BIEDERMANOVÁ, Anna ENTOVÁ, Jarmila PETROVÁ, Jarmila JANÁKOVÁ j.h., Dagmar TOMÁŠKOVÁ, Milena SEDLÁČKOVÁ j.h., Helena LOCHMANOVÁ
Text sleduje	Iva NOVÁKOVÁ, Anna ENTOVÁ
Zvuk	Oldřich VAJSAR, Matouš JANEČEK
Světla	Old. VAJSAR, Tomáš KODYTEK, J. PAUK
Inspice	Dagmar BEČKOVÁ

Režie..... Jan ŠTĚPÁNSKÝ

PREMIÉRA 7. LISTOPADU 2009 v ŘÍČKÁCH – Orlické Podhůří

2009

1/ Orlické Podhůří – ŘÍČKY

7. listopadu 2009

ZAČÍNÁME TRADIČNĚ V ŘÍČKÁCH

Po několikaměsíční přípravě začínáme. To všeobecně známé do nedávna slavné datum nás pronásleduje, hrajeme v tento den dost často. Místem premiéry je již tradičně jeviště kulturního domu v nedalekých Říčkách. Scházíme se v 15 hodin u klubovny a skladu, kde nakládáme scénu. Dáša J. – snad v tuto neobvyklou dobu ovíněná- viděla na zádech příchozí Helenky kytaru, ačkoliv ta si nesla futrál s housličkami, na které se po letech obětavě naučila opět hrát, aby mohla na jevišti v roli cikánky produkovat originální hru. Poslední přišla mimořádně Anička E. Stavba scény bez problémů, malá zkouška a premiéra může v 19 hodin začít.

Sem tam malá „lidová tvořivost“, ale celkový dojem byl vzhledem k premiérové nervozitě dobrý. Však také po poslední oponě vládla všeobecná spokojenost a lakomec Argan alias rejža pustil chlup a celý svůj nočník (pečlivě vymytý) zaplnil až po kraj třemi lahvemi dobrého šampáňa. Některé herečky se ještě předtím odměnily v přilehlé hospodě. Nejvíce „hujerů“ dodali Janákovi a Petrovi. Chyběla nám Hanka Pauková a role nápovědky se ujala Lenka Karbulka. Celé představení natáčel na video pan Beran.

Při prodávání krásných barevných programů se poprvé zapojily naše cikánky a vybraly 340 Kč. V autobusu zjistila Anička, že nemá batoh. Samozřejmě se našel druhý den v restauraci. (To ta odměna po premiéře!) Petr přišel o čepičku.

Belina – Radka

Tomáš - Martina

90 diváků – tradičně vnímavé a vděčné obecenstvo

Programy: 340 Kč

Večeře: vepřový plátek, brambory

2/ SVRATOUCH

21. listopadu 2009

OPĚT POVĚSTNÁ STAROSTOVA VÍNOVICE

Naše další tradiční štace. U klubovny nás uvítala čerstvě Vítou instalovaná cedule „Nákladová rampa- neparkovat“. Realizovaný dobrý nápad Aničky a Honzy.

Nakládání scény odnesla Helča – bedna s náradím skončila v jejím klíně – naštěstí to odnesla obě stehna jen pěknou modřinou. Poprvé s námi jede i náš souborový živel Hanka Pauče. Snažíce se ukázat všem své znalosti anatomie, byla umyta Pavlem sen.: „držka je jen jeden sval!“ Radku chytil už doma žlučník, proto přišla jako poslední. Ve Svratouchu opět tradiční uvítání naším přítelem starostou Jiřím Sochou – kamarádem JaHa- a pověstnou vínovicí, kterou byl prokládán celý náš pobyt ve Svratouchu. Naštěstí bez následků na představení, které až na výpadek Honzy a Helči, kdy málem odešli z jeviště každý na jinou stranu, ale Honza si už jinak docela užíval a vše nakonec dopadlo opět dobře.

Žblepty:

„Bačkůrka ... nemám bačkůrku ... budu bez bačkůrky ...“ (Honza)

„Neděláš si ze mne šoufky?“ (Honza)

„Mám v Plzni fakultu přátel...“ (Víta)

Tato narážka na současný skandál na plzeňské právnické fakultě s vydáváním falešných titulů, sklidila v hledišti obrovský ohlas a přes nelibost odborné poroty při jednom následujícím soutěžním představení přežila až do derniéry, aniž by ubrala na své aktuálnosti.

Pavel jun. vyfasoval k roli Tomáše originální optické sponzorské brýle od firmy „Optika JANEČKOVÁ“ - špica.

Petr má také nové brýle bez sponzora, zato s nimi málem „odboural“ Honzu.

Nový pan řidič autobusu promluvil za celou jízdu jedno slovo „ano“ na nějaký dotaz Honzy. Z paní manželky vypadla jedna věta: „Kdy se hraje?“

Maruška Hellmuthová byla pověřena odpovědnou funkcí: PROGRAMÁTORKA

Belina – Radka

Tomáš – Pavel jun.

100 diváků

Programy: 233,-Kč

Večeře: guláš z líček (výborný), chléb, knedlík (asi slyšeli Hanče)

Příjezd domů těsně po půlnoci.

3/ ÚSTÍ nad ORLICÍ

28. listopadu 2009

OUSTECKÁ PREMIÉRA – DLOUHÁ NOC.

Tak by se dala nazvat tato kapitola. Ačkoli je to již třetí představení, přesto před domácím publikem v Roškotově divadle vystoupá ovzduší do nejvyššího stupně napětí. Bez toho by to snad ani nebylo to pravé divadelnické „zlom vaz“.

Nakládáme v 15,30 hod., abychom vše stihli do 19,30 hod. Začíná pravidelný kolotoč: stavění scény, žehlení, ladění nástrojů, malování, česání, osvětlování, zkoušení zvuku, ale i nezbytná kávička, namka od Milana, žbrďůlek vínečka, ale někdy i zranění a ošetřování. Tentokrát si pořídil tržně zhmožděnou ránu na noze Milan. Zachraňovala jej jedna z našich zdravotnic Danko. Má to kladnou dohru: Bude lékárníčka, která se bude vozit s sebou!!

Byla i televize OIK a nezbytné rozhovory. Zatímco Honza suverén jako vždy, Helča blekotala, Jája utekla, zato Terka excelovala a pochlebovala starším kolegům. Zatím se ve vestibulu divadla odehrávalo jakési úvodní představení našich cikánek. Vmísily se mezi přicházející diváky a zkásly každého druhého za naše krásné barevné programy. Pytlík na peníze za programy se naplnil k prasknutí. Jen starostu se jim nepodařilo obrat – přišel totiž do divadla zadním vchodem a neměl ani na šatnu. Pavlovi jun. přijela slečna. Následovala ještě nezbytná zkouška cikánů a děkovačky (na hudbu Mozartova Tureckého pochodu) – kdy my to pochopíme?? (nepochopili jsme ani po padesáté při derniéře – ci-

káni se zkoušeli pokaždé a stal se z toho postupně jakýsi rituál, který však v praxi sloužil k „osahání“ jeviště).

Premiérová nervozita měla vliv na lidovou tvořivost při představení. Ta Honzova se rozvinula až neuvěřitelně a nepopsatelně. Jedna ukázka: „*Ona dokonce kouří, i když ví, jak mi to škodí!*“ Tato věta byla samozřejmě dobře míněna a mířena na služebnou Toničku. Honzovi totiž opravdu vadí kouření Helenky. Jinak to byla replika nereplika, stránka ne-stránka. Vydatně mu v tom pomáhal Víta jako Barald. Ten nakonec rozhodil už tak dost rozhozeného JAHA tím, že teprve na poslední chvíli zjistil, že nemá svoji čepici a jal se jí v zákulisí hledat. Ten byv doslova vhozen na jeviště a slyšíc Vítovo „*Kde séš?*“ se zmohl jen na: „*Do čeho vy se to pletete, však víte co...!*“ Nakonec asi pocítil štěstí, že mohl zmizet v zákulisí.

JAHU si před promocií urval kus kostýmu, leč Zuza se ho pohotově ujala a precizně to ve chvílce zašila špendlíkama.

Nejen Jára se stal trhanem. Při děkovačce si Dáša J. utrhla mašli z botky a vláčela ji za sebou. Za ní kráčející Květa ji přišlápla a skončila na Dášině pozadí. Diváci toho však moc nepoznali, protože se neskutečně bavili a celé představení se velmi líbilo. Mělo mezi diváky výborný ohlas. Soubor před domácím publikem úspěšně zabodoval.

První potlesk na otevřené scéně si vysloužil Pavel jun. jako Tomáš hned při vstupu na jeviště a celý výstup se mu povedl. Největší potlesk sklidila malá, něžná, zbitá Ludvička v podání Terky a samozřejmě Víta s plzeňskou fakultou přátel.

Helča normálně vibráto na houslích nezvládá. Z přítomnosti paní učitelky Hrodkové v hledišti však měla takovou trému, že vibrovala úplně celá a chvěly se krásně úplně všechny tóny.

Po děkovačce, výbuchu radosti na scéně za oponou už nás čekala naše útulná klubovna, výborný guláš od paní Věrky Štěpánské s cibulí, kterou prý celé dopoledne krájel, slzíc, sám velký Honza.

Zase jedno z krásných posezení při vínečku, dobrém jídle a při vzpomínání co kdo zvojtíl a komu se co povedlo. Došlo i na Honzův „pytel“ – tedy Arganův pytlík, co nosí na krku a zapomněl ho v divadle, ale i na cimbálovku z DVD, při které jsme si krásně zabékali a zavzpomínali i na nezapomenutelný zážitek z Napajedel před několika lety. A to vše s námi absolvovala naše malá, ještě neplnoletá Terka až do 04 hod. do rána. Velká poklona tolerantním rodičům, kteří ovšem vědí, s KÝM mohou nechat svoji dceru hýřit!

Naše omladina vymyslela nová jména pro některé kolegy: Blecháček, Splašková, či Lachtanová. A pan Hellmuth prý pronesl, vida Honzu v roli Argana: „*Ten chlap musí smrdět až na balkoně.*“

Belina – Radka

Tomáš - Pavel

470 fantastických diváků (jak bývá na našich představeních v Ústí pravidlem)

Programy: 2117 Kč

Večeře: vynikající guláš s cibulí od Věry Štěpánské, chléb

Konec oslavy ústecké premiéry v časných ranních hodinách.

HVĚZDIČKY PRO ŘÍZEK NARUBY

Další tradiční štace spojená s lednovým termínem a tudíž se spoustou sněhu nebo pořádnou zledovatělou silnicí. Hned v úvodu se slavily dvoje narozeniny. Dáša J. dala do placu třešňovici, abychom se nebáli a JAHA Bechera – ten už skončil po zásahu rejži na příště. Ale neva, máme ještě jednu od starosty a bylo by určitě neslušné ji nevypít, že jo?

Tradiční řetovská štace se koná vždy v zimě. Ani tentokrát nepřálo moc počasí, a tak nám opět se stěhováním kulis do prudkého kopce nezištně pomáhali místní lidé s multikárou a kdo měl ruce a nohy, vč. Honzových vnuků, nosil lehčí kusy do sálu, aby se stavění scény nezdrželo. Poněvadž v Řetové mají parketovou podlahu, poprvé jsme ke stavbě scény použili dřevěné podlážky.

Milanovi není zrovna nejlépe, bude dnes tedy za cikánského barona a nemusí tancovat, má na to lidi. Při zkoušce se pilovala ona osudná scéna s lékárníkem Florainem. Všichni ztichli, že by bylo slyšet spadlý špendlík. JAHA si své vystříhl jako z partesu, ani Argana nepřejmenoval – zazněl obrovský potlesk. K Blecháčkovým, Splaškové a Lachtanové přibyla Martina Kodytková. V první řadě zase hujeři od Jáji a Heda Naiderová(Petrová). Na Řetovou přišla slušná návštěva, ovšem našim cikánkám se to zdálo málo a tak prodávaly programy i hercům. Svoji premiéru si odbyla v roli Beliny Zuzka Průchová a zvládla ji na jedničku!

Až na „výkladní skříň“ v rozhovoru Toničky s Arganem se představení vydařilo a byl velký potlesk. Ačkoliv Anička napovídala tak, že ji bylo slyšet nejen v zákulisí, ale i v hledišti, k některým jedincům, kteří to potřebovali, se její hlas nedonesl. Když Tonička v zoufalství došla až k ní s poznámkou „Nahlas!“, divákům se to náramně líbilo. (Ono to někdy po noční službě v nemocnici tak nemyslí). „Stejně kecáte, to bych určitě slyšela!“ reagovala Anička.

Večeře byla skvostná, dostala tři hvězdičky. Průchová dokonce políbila talíř. A pak přišla chvíle pro starostovu „Berechovku“ - živijó zaznělo čtyřikrát.

Belina - Zuzka

50 diváků

Programy: 290 Kč

Večeře: řízek naruby, k pití dostal každý co vypil

Návrat po půlnoci, přestože Řetová je jenom přes kopec.

Tradiční „Novoroční výstup na ANDRLŮV CHLUM“

21. ledna 2010

PREMIÉRA VICENÁCKÝCH „OSKARŮ“

Sraz jako obvykle u bývalého stavebního podniku, výstup pochopitelně jako obvykle s řadou občerstvovacích stanic. Bez úhony jsme dosáhli vrcholu pod rozhlednu. Odměnou

byla jako obvykle česnečka a navrch dobrá večeře podle chuti. Akce byla tentokrát mimořádná nebývalou účastí mladých členů souboru. Ti totiž založili výbor Dr. JABLKO, který má za úkol nominovat a udělovat výroční ceny za mimořádné výkony v uplynulé sezóně (**Dr** – da, **JA** – náková, **BL** – ažková, **KO** dytková).

Prvními laureáty „Ceny JABLKO“ se stali **Jarda Háněl a Pavel Sedláček st.**

Ocenění získali za mimořádná zdramatizovaná představení.

Milan Vandas byl dekorován „Řádem zlaté vařečky“ za neustálou péči o naše mlsné jazýčky. Myslím, že si toto ocenění zasloužil, protože nás svými pamlsky neustále rozmazluje.

Maruška Hellmuthová obdržela „Čestné uznání“ za příslib, že se zúčastní jako cikánka představení Zdravého nemocného pro Gymnázium v Ústí nad Orlicí (ale svůj slib nedodržela, což jsme nakonec všichni pochopili).

Celý nápad vznikl v hlavě Terezky Blažkové a setkal se s obrovským ohlasem u všech kolegů. Vypadá to, že byla založena vtipná a veselá tradice.

5/ HORNÍ ČERMNÁ

6. února 2010

REPETE UDĚLOVÁNÍ JABLKA

Sraz už ve 13 hodin, dvě zastávky pro Milana, který si popletl datum, (ale buchtu nezapomněl!) a pro Toničku na kruháku. Hrál se od 17 hodin, takže to byl fojfr. Rejža musel na nás tentokrát použít slovní bič, protože stavění scény poněkud vážlo, zatím co u kávičky bylo plno. Musíme se polepšit, aby nás nemusel peskovat jako malé děti. Ztratily se housle a nikdo je nezanesl do té nejzazší a nejstudenější místnosti. Asi tady řádil nějaký duch.

Pak už začalo představení a s ním celá řada lidových výtvorů. Od krystýru, který má dostat pan Purgon, přes Arganova advakáta, až po peletky paní macechy, jsme se proboujvali ke zdárnému konci. Poprvé s námi jeli Paučata a premiéru měl v roli osvětlovače-pomocníka Tomáš Kodytek.

Na místní faře na nás čekal výborný gulášek a domácí makovec. Ale také repríza udělování výročních cen JABLKO, jednak pro kameru, která na Andrláku chyběla, stejně jako oceněný Jarouš Háněl. Dr.-Da odmítl opakování a tak to zbylo na výboru JABLKO. Ani repríza nezklamala, opět jsme se všichni výborně bavili. Při předávání se konečně taky přebreptla Terka a snad aby to odčinila, navrhla po složení scény do skladu pokračování večera v klubovně, což řada jedinců přijala s nadšením. Terka asi brzo dostane „řád za ponocování“ – neřád jedna...

Belina: Zuzka

83 diváků

Programy: 388 Kč

Večeře: guláš, chléb, pivo, káva + domácí makovec

BOLERADICE UKÁZALY DVĚ TVÁŘE

Vyjíždíme brzo, už před polednem. Konečně jedeme do jara! Cesta proběhla bez problémů, pěkné ubytování – zatím - škoda, že není léto! Bazén, venku krásné posezení, prostě krása! Super přivítání v krásném boleradickém divadle se sklenkou vína, suproví diváci, kteří zcela zaplnili hlediště a k tomu docela pohodové představení. Za našeho souhlasu ho natáčel krajaný spolek z Vidně, s kterým mají boleradičtí dlouholeté přátelské vztahy.

Do sklípku divadelníků z Boleradic jdeme tedy spokojeni a dobře naladěni. K večeri jsme dostali kuřecí stehna s chlebem, k pozdějšímu hladu byly domácí paštiky a škvarkové sádlo – no nevím, jak na tom s tím hladem byli chlapi, ale já bych byla ještě něco polkla... Ochutnávku absolvovali jen ti skalní a srdnatí.

Ostatní přečkali čas vzpomínáním na Budžese, dokonce i ti, co ho v divadle ani neviděli. Ty naše mladé děvuchy ho snad uměj nazpaměť! Krásně nám hráli dva kytaristi, no taky jsme si brnkli a hlavně zaspívali.

Brzy k ránu ve čtyři hodiny opouštíme sklípek a „zdravé jádro“ pokračovalo u zbytku vína na „společence“ ubytovny. Mezi zpíváním, vážnými a nevážnými debatami a blbnutím Helči a Anči a recitací Dáši J., která nám předvedla básničky, jež přednášela před mnoha lety stranickým funkcionářům, opravil Vítka elektriku – hurá můžeme jít na WC! Spát jsme šli kolem šesté. Ráno podle toho také vypadalo, no bylo to takové „opilcovo kalné ráno“. Anička úspěšně vyřešila konflikt se správcovou, která nás nechtěla pustit do zamluvené klubovny. Ale my si hezkou štaci zkazit nenecháme.

Škoda, že se nepodařilo již v Ústí přemluvit Oldu, aby nechal auto doma a šli s Dášou s námi do sklípku. Absenci měl i Vlastík, ale napravil to účastí na ranním dýchánku.

Za to Milan Vandas, který v poledne sotva došel k autobusu, mezi viceňáky doslova ožil a absolvoval v pohodě podstatnou část sklípku.

Belina – Zuzka

Tomáš – Pavel

Diváci 170

Programy: 725 Kč

7/ ŠTRAMBERK**12. března 2010****KDYŽ AUTOBUS STÁVKUJE**

Odjíždíme po poledni a dost nás chybí – Dáša J. prý v lázních, Maruška H. nemoc, Milan špitál, Pavel ml. v práci. Cesta utekla v pohodě až do křižovatky vzdálené asi 200m od náměstí ve Štramberku. Autobus před odbočením zastavil a dál nedal ani metr. Přesto, že se řidič Milan snažil, co mohl, autobus si postavil hlavu a odmítl totálně spolupracovat. Ihned se za námi i před námi začala tvořit kolona autobusů a dalších aut. Stáli jsme totiž na hlavní průjezdové tepně, ovšem po štrambersku velice úzké. Vzniklou dopravní zácpu se jal řešit Vítka – kdo jiný – hotový regulovčik provozu. No, neměl na něj ani příchozí policajti. Ještě, že

je řidič Milan Bednář klidás. Nehnul ani brvou, když Anička ve snaze pomoci řešit situaci pronesla: „Stačilo by ale jen trochu popojet...“ Nešlo! Nicméně pomoc se našla. Pořadatelé včetně starosty marně sháněli pomoc, až se našel místní ochotný traktorista se svým silným strojem, zapojil řetězem náš vlek a dovlekl jej k divadlu na náměstí. My jsme mezitím vyšlapali kopeček a absolvovali osvědčený rituál stěhování naší jednoduché scény.

Představení bylo zachráněno. A zatímco Víťa reguloval dopravu, Radka si našla místního ctitele. Jak ji spatřil, tak se zamiloval, že i kulisy za ni nosil. A kdyby se snad Víťa nevrátil, možná by ji pomohl i strojit. Za mladého Pavla v cikánech zaskakoval poprvé Arganův zeťák Petr Karas. Stačila jedna zkouška a jakoby to s námi hrál odjakživa – jó profesionál. Tradičně milé přivítání od pořadatelů, kteří všem členům souboru darovali pověstné voňavé „štramberské uši“.

Při představení konečně exceloval i Petr Tomášek. Jindy suverén, zabreptl se a to tak, že ani sám nevěděl, kterou nemoc už vyjmenoval či ne a kolikrát kterou opakoval – no hezký!!

Večeři jsme měli v hotelu přes náměstí a celou cestu domů náhradním autobusem byly zpěvanky a pohádky. Jen stará Blažková Tereza nezavřela svoji pusinku až do Ústí, ostatní trochu i usnuli. No bylo to dnes dóost dobrodružné.

Vrátil se mezi nás po letech herec Ota Dunovský a do Zdravého nemocného se začlenil nový člen Michal Blažek.

Belina – Radka

Tomáš – Martina – ta si stříhla i oba doktory za Milana a Pavla ml. při promoci

Večeře: řízek s bramborem

Diváci: 180

Programy: 732 Kč

8/ TŘEŠŤ

19. března 2010

MALÁ SPRŠKA OCENĚNÍ

Sraz byl už ve 13 hodin – leč autobus nepřišel. A tak když jsme míjeli konečně ceduli Ústí nad Orlicí, měli jsme už hodinové zpoždění.

Přijetí v Třešti na přehlídce „Třeštské divadelní jaro“ již tradičně milé se sklenkou v ruce. Přivítalo nás 15 „domácích“ děvčat, dostali jsme krásný dárek – 8 koulí na petangue a po představení sladký dort v podobě buřinky pana Tau. Ovšem obecenstvo, zřejmě vědomo si své důležitosti při soutěžích a před přísným zrakem poroty, bylo chladné a absolutně bez reakcí. Zaskočilo nás to natolik, že jsme se, i když nedošlo k žádným textovým výpadkům, necítili dobře. Rozhodilo to i našeho roztleskávače, nesmělého malého Míšu Blažka, a navíc si jej všimla porota.

Ale porota, přesto, že chlad z hlediště zanechal na našem výkonu stopy, což se nejvíce projevilo na nesouhře muzikantů, k nám byla velice milosrdná. Čekali jsme mnohem

horší hodnocení. Nakonec na nás porotci byli velmi hodní. Myslím, že takové hodnocení mockrát nezažijeme. A ještě něco! Zuzka se nám přejmenovala na Váchovou, i když jen na plakátu.

Domů jsme přijeli až o půl čtvrté ráno. Nějak se nám z té Třešti nechtělo. Nechali jsme tam Bucháčkovy a Vajсарovy, kteří v Třešti za soubor počkali do druhého dne na vyhodnocení festivalu.

Belina – Radka

Tomáš - Pavel

Doktor - Martina

Večeře: buřtguláš a byl dobrý

Diváci: 100

Programy: 530 Kč

VYHODNOCENÍ TŘEŠTI

O několik dnů později jsme se sešli v naší útulné klubovně. Dášenska s Oldou a Radka s Vítou totiž převzali pro Vicenu celou náruč ocenění. Ujali se také jejich předávání: Terezka, Jája a Honza dostali „Čestná uznání“ za herecké výkony, Helča dostala „Cenu za herecký výkon“ v postavě Toničky. Nakonec jsme dostali i doporučení na národní přehlídku do Děčína (zůstalo však jen u doporučení). To jsme ještě nevěděli, že se toto doporučení přetaví v pozvání na divadelní přehlídku do Kroměříže. Měli jsme všichni z tohoto výsledku radost, i když to původně vypadalo všelijak. Udělali jsme si hezký večer a nakonec ještě malou hudební zkoušku.

No a co dál? Přece s chutí do dalších představení!

9/ JAMNÉ nad ORLICÍ

10. dubna 2010

ZIMA JAK V RUSKÝM FILMU

Nakládáme už v 15 hodin a jedeme směr kopečky. Jede sám velký Luboš a veze sebou abatyši Marii. Asi má obavy, že pro nás bude muset stejně v noci jet.

Jsmo dnes jak soubor invalidů. Radka si hnula zádama, Helče má ortézu a pod ní šlachy-tidu. Vířa snad ze solidarity s Radkou zůstal v předklonu při zkoušce. Naše záchranářka Danko měla plné ruce práce. Zuzku sklátila nemoc a Milan Vandas se už ani neomluvil. Začalo s ním být zle.

V kulturáku byla zima jak v ruském filmu. Malé topátko v šatně moc nepomáhalo. Aspoň že na jevišti bylo tepleji. Michal Bláza a Ota mají dnes premiéru. Místo třetího gongu se ozval krásný a zřetelně čistokrevný prd. Textově nebylo žádné vzrůšo, snad jen Pavel se zahleděl na Honzovou hlavu v Radčině výstřihu a poskytl jí tak tvůrčí prostor. Radka něžným hláskem konečně pronesla: „*Nebudeme sepisovat závět?*“ V tu chvíli se notář Pavel vzpamatoval a pokračoval. Bylo to moc hezké. Chlapci se hned chytli a odkráčeli do zákulisí, pochopitelně pod vedením Radky. Večeře byla v místní restauraci.

Belina – Radka
Tomáš – Martina
Večeře: kuřecí směs, rýže, pivo
Diváci: 80
Programy: 260 Kč

VYHODNOCENÍ ŠTRAMBERK

16. dubna 2010

Jede se po poledni Honzovým novým vozem – červenou škodovkou. Tedy Honza, Iva, Zuzka a Helča. Hezké počasí, příjemná cesta. Zastávka na „Skřítku“ na kafičko a něco sladkého. Ve Štramberku ubytování v soukromí, máme pro sebe celé apartmá. Převlečené jsme za chvíli, no Honza má sebou snad deset kravat na výběr. Nakonec jedna schválena - jednohlasně – ladí! Ještě nakreslit obličej a jde se na večeři do malé pizzerie.

Při závěrečném ceremoniálu si většinu cen odnesli místní a sousední divadelníci, no vždyť my jsme přece jenom z Čech, takže to je pochopitelné. Ale přece jen se na nás dostalo: 3. místo za režii a scénu, 2. místo za celkové představení a Honza si zasloužil cenu za mužský herecký výkon. Gratulujeme!

Potom jsme zhlédli aktovku štramberských ochotníků a nakonec raut na jevišti divadla. Vše se rozešlo asi půl hodiny před půlnocí. No a co teď?

V pivovaru mají otevřeno do půlnoci – jdeme tam! Právě před chvílí přestali hrát. Jenže Honza je prostě machr. Ukecal harmonikáře, že jsou tu čtyři lidé, kterým je potřeba zahrát a milý harmonikář hrál až do půl jedné, to už nás číšník velice jemně vyhazoval. Ovšem zpěv se ozýval i od vedlejšího stolu, kde seděla rodinka, s níž jsme si padli do oka i ucha. Co s načatým večerem? „Možná pod Trúbou bude otevřeno“. A tatínek to šel hned ověřit a bylo!

Z rodinky se vyklubali báječní společníci. Mamka Marcela, tatka Zbynda a synek Ondra Holubovi. V hospůdce „Pod Trúbou“ byla parta mladáků, milounká servírka a 2 kluci v afro-parukách. A zábava v plném proudu...

Z jednoho z afrochlupců se vyklubal kastelán od Trúby a tak se stalo, že jsme kolem druhé v noci začali šplhat po schodišti na Štramberskou trubu. Z jejího ochozu jsme spícímu Štramberku zazpívali „Dobrou noc“. Nu a pak jsme se znovu ocitli dole v hospůdce a opět zpíváme při kytáře. Helča nakonec neodolala, na chvíli sundala ortézu a taky si trochu zabrnkala. Velice mladinká servírka znala úplně všechny písničky – neuvěřitelné! Ze solidarity k našemu řidiči Honzovi jsme se neradi časné ráno ubírali k přechodnému domovu. Spát však šla jen polovina výpravy. Zuzka s Helčou a láhev červeného si povídaly až do 6 hodiny ránní.

V 10 hodin jsme se přinutili vstát, snídaně v pivovaru, ještě koupit v automatu nezbytné uši a jedeme domů. Při cestě jsme ještě stihli pobejt v krásné hospůdce v Rýmařově *Honzarazil na Mandl, Helča na noční...*

DVOJPROGRAM SE VYDAŘIL

Dneska je důležitý den! Ne, nejsme v Budžesovi, ale stále v Moliérovi a dnes i mimořádně v Popelce. Hrajeme totiž v Honzově rodném městě a navíc dvoj představení o Arganovi a o Popelce.

Vyjíždíme proto už ráno. Helča zaspala odjezd (lahvinku jsme z ní dosud nevyrazili). Přesto jsme na místě kolem poledne, hned stavíme scénu a pak hurá hladoví na oběd. Je klasika řízek a přechlazené pivo s černou pěnou- hnusný. Navíc se opět potvrdilo, že herec má jít na scénu hladový.

Tak na příklad táta Pavel: „... poslyš, ty taky všechno ... (řekne zkurvíš!?) ... nic! Třikrát ze všech stran náповěda a táta nic!“ Pokračuje JaHu: ... „jak se jmenuje ta Hanka plavovláska?“ ... Takhle přemýšlel, ale Hanku nahlas neřekl.

Květa: „... a maž domů“ (do světnice) a tak dále.

Mezi představeními byly párky a tentokrát už lepší pivo v zahradní restauraci. Voláme Milanovi – v pondělí nastupuje v Praze na onkologii. Za Milana napekla „ňamku“ Danka Tomášková a pomalu přebírá jeho důležitou funkci. Po výměně scény pokračujeme. Ani Zdravý nemocný neztratil kouzlo lidové tvořivosti. Svým múzám popustil uzdu snad každý. Jen Jára Háněl si stříhl svou scénu perfektně bez jakéhokoliv zaváhání – prostě nuda. Ale po velikém aplausu, který se strhl při děkovačce, jsme mu to rádi odpustili. Však on se Jára určitě ještě předvede! V souboru se už „zabydleli“ Ota Dunovský a Míša Blažek. Mezi diváky, hned v první řadě, seděl úplně nejvíc spokojený a nejvděčnější divák - místní mentálně postižený chlapec a prožil s námi obě představení. Pro něho to byl zcela určitě mimořádný den. To vždycky potěší. Při odjezdu z Hlinska jsme chtěli opět zazpívat pod okny Svobodových (kamarádů Honzy), ale uznali jsme, že opakovaný vtíp už není vtípem. Takže po úspěšném dvojprogramu unaveni ale spokojeni, poněvadž jsme rejzovi v Hlinsku neudělali ostudu - ba právě naopak, jedeme domů.

Ale pozor, ještě něco jsme zapoměli zaznamenat. Cikáni prostě umí čarovat. Hráli totiž jako vždy na levé straně jeviště, leč hudba zněla tentokrát ze strany druhé. No a záškodník Víta dal na polštářek dva barety a pěkně vyvedl JAHU z míry.

Diváci: 230!!

Belina – Zuzka

Tomáš – Pavel

Programy: 730 Kč

11/ KRÁLÍKY

15. května 2010

A OPĚT JSME TADY „HRÁLI HOKEJ“

Je tu květen a tudíž je mezi námi několik o rok moudřejších- a taky několik láhví, které by chtěly kolovat po autobuse. Např. Danka, Helča, Anička- která ovšem zatím chybí, má velkou rodinnou oslavu a má to předem nahlášeno a odpuštěno. Navíc zvedá svoji láhev

Maruška Hellmuthka na omluvu, že nebude hrát v představení pro ústecký gympl a raději bude hnípat u maturitní komise. Navíc se Terezka vytasila s další láhví, kterou nám poslala její maminka za krásné zážitky, které s námi prožila v Hlinsku. Tuto vánici ale už utnul rejža. On totiž sám slaví také narozeniny a navíc má zítra svátek.

Samozřejmě se podvolujeme hrubému nátlaku – rejža a maminka mají vždycky pravdu. Honzo, tak vše nejlepší! Po kolující flaše v autobuse následovaly ještě v šatně dvě buchy – oříšková a kokosová, které nám Honza „upekl“ (rozuměno jeho Věruška). Zkoušíme jako vždy cikány a ejhle místo cikánské hudby se ozývá opět čistokrevný PRD – no hezky to začíná. Přišlo se na nás podívat celých 30 diváků. Ono totiž co štace v Králíkách - to hokej! Však ho taky JaHu bedlivě sledoval, aby při děkovače mohl divákům sdělit momentální stav 2:1 pro Švýcary (nakonec jsme prohráli 3:2!!).

Hra začala plynout. Pavel byl dvakrát v Paříži ale nějak zmateně. Asi takto: „... *kdybyste žil v Paříži, tak je to možné. Ale v Paříži je to zcela nemožné...*“ Jo u Pavla je možné úplně všechno. Jinak jsme byli tentokrát poměrně hladoví, takže jiné přebreyty snad ani nebyly. Zato se tak spěchalo s bouráním scény, že to odnesla téměř polovina nádobí ze skříně.

Večeře byla v hospůdce u náměstí.

A zase ten Pavel! Hledají se dvě fotoalbíčka, která kolovala po autobuse pro výběr fotografií. V podezření jsou téměř všichni až do chvíle, než je náš Pavlík objevil ve svém kufirku!!

Belina – Zuzka

Tomáš – Pavel

3. cikánka (za Aničku) - Helča

Diváci: 30

Programy: 178 Kč

Večeře: kuřecí plátek s bramborem

12/ Gymnázium ÚSTÍ nad ORLICÍ

18. května 2010

Z JÁMY LVOVÉ JSME VYŠLI VÍTĚZNĚ

Zcela mimořádné školní představení z mnoha důvodů. Scénu stavíme už v pondělí navečer, abychom nemuseli ráno vstávat s kosákama – hraje se totiž už v 9 hodin dopoledne. A tak ráno jen vyzehlit, namalovat, ustrojít a jde se na věc. No jak kdo. Na Toničku chudinku se s žehlením všichni vykašlali. Její taška stála skromně bez povšimnutí uprostřed jeviště. Ještě že máme Dášenu, která nakonec všechno rychle napravila.

Hlediště Roškotova divadla se zaplnilo do posledního místa študáky ústeckého gymnázia. Po pravdě měli jsme z nich trochu strach, jak asi přijmou klasiku?! Ale nakonec se z nich vyklubalo úplně to nejlepší obecnstvo, které se smálo, tleskalo, no prostě vytvořilo krásné prostředí. Možná přispělo i to, že na jevišti excelovali jejich spolužáci. Pochvala zazněla i z úst profesorek gymnázia a to je co říct!

Horší to bylo v zákulisí. Do zadních prostor divadla se postupně začal stěhovat dětský orchestr Decapoda z místní hudební školy, který měl po nás vystoupení, a při závěru našeho představení již naše výkony přehlušovalo ladění nástrojů. Tak trochu se to organizačně

učitelům vymklo z rukou...

Honza nepatrně zkrátit začátek, asi kvůli odpolednímu hokeji, nebo tušil, že nám bude „dýchat“ na záda orchestr. Pak již zcela zapomněl mluvit, když se zahleděl na Martinku – jak jí to perfektně jde a přesto se jí trémou třesou kraječky na rukávech. Děkovačka byla velice bouřlivá a speciální potlesk sklidili naši gymnazisté Jarmilka, Martinka a Michal. Vše mělo pouze jednu jedinou vadu: Maruška Hellmuthová dala přednost klídku v maturitní komisi. Podezírali jsme ji tak trochu, že dostala ze svých studentů strach ... ale kdyby byla na jevišti i ona, tak by obecenstvo snad divadlo zbouralo.

Při cikánech přišla Radka málem o oko! Ota totiž tančil s takovým elánem, že vyrazil Helče z ruky smyčec a ten málem zranil Radku. Ale dopadlo to dobře. Po vyklizení divadla byl závěr v naší útulné klubovně, kuřata od „Henryho“ s výborným salátem.

Výrok dne: Kuře je jediné zvíře, které se jí před narozením a po smrti!

Víťa vymáhal flašky za zanedbatelné nedostatky, a přitom mu zůstaly rekvizity na chodbě. Čas při dobrém vínečku uběhl rychle. Objevili jsme i starý Ústecký zpravodaj z roku 1974 a v něm pohlednou manekýnku Zuzanku a Tomáše Hellmutha jako miminko (Bože jak ten čas letí). Ten hokej chlapi nakonec stihli.

Belina - Zuzka

Tomáš - Martina

Diváci: 400

Oběd: grilované kuře, zeleninový salát, chléb

13/ KROMĚŘÍŽ

28. května 2010

POPRVÉ V HANÁCKÝCH ATÉNÁCH

Čeká nás přehlídkové představení na „Divadelní přehlídce Jarmily Cápkové“. Cestou se všichni těšíme na naši Zuzanku, která je členkou poroty. Belinu bude hrát Radka. Hned po příjezdu jsme objevily naproti divadlu krásný obchůdek, kde si Radka koupila řetízek na nožku a Hanče úžasné šatičky.

Kulisy nosíme úzkým schodištěm na malé houpající se jevištětko se starými světlými, sálajícími teploty. Jinak sál a celkové prostředí velice příjemné a útulné.

Hraje s námi opět Petr Karas za Pavlíka. Tomáše si opět stříhne Martina. Nejhezčí hláška: „žádná nemoc nemůže být tak VOTRKLÁ...“ Jája hrála „slepá“ – zapomněla čočky, leč ani nezakopla, ani nespadla, ba ani nezabloudila. Víťu kously štafle a zrovna nebyl po ruce žádný zdravotník. Navíc mu Dáša „sežrala“ poslední sádlo. Byly tu však i jiné dobroty vč. sklenic s utopenci. Jeden hrnec jsme dostali jako dárek od pořadatelů, vč. dárkového koše a odvezli si ho domů. Ještě na něj určitě dojde...

Po představení nás čekal ještě „kruh s porotou“ v hledišti, kterého se zúčastnili i herci z jiných souborů a diváci. Některé komentáře byly tak trochu, no mírně řečeno až hloupé. Dozvěděli jsme se, že naše kostýmy jsou prý nedobové, špatná skříň (s tím se souhlasilo a napravilo), nevhodné šišlání Toničky a následně Argana atd.

Na druhou stranu však zazněla chvála a úžasné hodnocení našich mláďat. Zvláštní oceně-

ní získala Martina jako HMR (herečka mužských rolí). Zazněly také nominace na ceny za mužskou roli: JaHu, Vlastík a Honza a na ženskou roli: Jarmila, Terezka a Helča. Nakonec uspěl jen Honza a Helča. Nakládali jsme za velkého lijáku. Domáci by s námi rádi poseděli, ale my v jednu v noci jedeme domů. Na závěr malý trapas, Víta volal, zda můžeme ve Feraru zaparkovat vlek se scénou. V Ústí nám Luboš Z. nabídl, že vlek nechá u nich, leč nikdo z nás to už nezavolał Oldovi a ten chudák na nás čekal venku marně přes půl hodiny...

Cestou domů opět kolovala v autobuse nějaká ta lahvinka. Zaujala ta od Helči, kterou Víta nazval „šťáva ze mšic“. Kde to ta nešťastnice vyhrabala? V Olomouci k nám přistoupila „Abatyše“ Majka a vytáhla litrovou láhev slivovice! Ovšem ta už musela do trezoru k Aničce. Je vidět, že s námi jezdí ráda.

Belina – Radka

Tomáš – Martina

Cikán za Pavla – Petr Karas

Diváci: 150

Programy: 310 Kč

Večeře: studené občerstvení

14/ VAL u DOBRUŠKY

29. května 2010

DĚŠŤ JE VE VALU NÁŠ KAMARÁD

Hrajeme opět v krásném přírodním areálu ve Valu. NEPRŠÍ - LEJE! Jedeme velkým autobusem s velkým Lubošem, patřičně nabuzeným a vytočeným na nejvyšší míru (nejsou lidi)! Ráno mu odřekl řidič, který měl jet a tak místo zájezdu s Majkou do Olomouce musel jet s námi. Proto s námi jede i abatyše Marie. Abatyše dává do oběhu slivovici – dobrá, tedy obě - jak Marie tak slivovička. Před Valem jsme trochu zakufrovali a na příjezdové cestě k přírodnímu areálu velký autobus zůstává stát, dál po úzké cestě neprojde. Lubkova nasranost vrcholí, ale posílá pro malou dodávku, která nakonec převezve kulisy až do kempu, my pokračujeme pěšky. Naštvaný je i R2, ale tentokrát na Luboše.

Ve Valu nejsme poprvé a víme, jaké jsou zde podmínky. Radka pajdá, Helča už má zase ortézu, Terka je bílá jak Sněhová královna. Před představením si dámy udělaly malý dámský sedánek s kávičkou, becherovčičkou a samozřejmě cigárkem. Nakonec za nimi přišel i Luboš, ačkoliv byl na infarkt. Dana opět napekla a náladu jsme si napravili šampánem a dobrotami z kroměřížského koše. Pršelo průběžně celý den a déšť nám vlastně dělal jakousi oponu. Přesto mělo toto představení svoje kouzlo, jen museli všichni přidat na hlase.

Vzhledem k náročným podmínkám přišlo celých dvacet diváků, ale i ty jsme obdivovali, že vůbec přišli a užívali jsme si všichni. I když při představení už občas vykouklo i sluníčko. K jídlu bylo grilované masíčko z krůty, hrálo se venku, jedlo se venku, příjemně jsme podebatovali s místními.

I přes veškeré nesnáze jsme jarní sezónu zakončili krásným představením a na Val bude-

me vzpomínat jen v dobrém. Sem si vždy přijedeme rádi a s chutí zahrát.

Belina – Radka

Tomáš – Martina

Diváci: 20

Programy: 20 Kč

Večeře: grilovaná krůta, okurka, chléb

PRVNÍ „TAJNÝ VÝLET“ SE VYDAŘIL

*Prázdninovou přestávku jsme si zpestřili novinkou. Na 24. července vyhlásil výbor první tajný výlet. Program připravil Honza Štěpánský. Ačkoliv lilo jako z konve, na ústecké nádraží se dostavili všichni, kteří byli přihlášení. To ještě netušili, kolik legrace a srandy na výletě zažijí. Na nádraží v Letohradě na nás čekali Paukovi. Ti, coby mistrovičtí patrioti, nám přes zamlžená okna vlaku přibližovali krásy okolí jejich Mistrovic, které jsme míjeli a následně zorganizovali vystupování ve stanici Mladkov. Ovšem jaké bylo pro nás překvapení, když jsme po odjezdu vlaku zjistili, že jsme vystoupili v Těchoníně!! Na to se nedá zapomenout. Naštěstí velice útulná, nově rekonstruovaná čekárna, poskytla možnost příjemného občerstvení vínečkem a likvidaci utopenců z Kroměříže a zamezila fyzickému napadení původců tohoto nedopatření. Nakonec se umoudřilo i počasí a přidané kilometry poněkud změnilly původní program. Pěšky jsme dorazili konečně do Mladkova a po dobrém obědě v nedaleké útulné hospodě jsme pokračovali až do Českých Petrovic. V úplném závěru jsme museli vlastními těly zpozdit odjezd vlaku z Mladkova, aby mohl doběhnout zcela vysílený Pavel Sedláček sen. Nakonec dopadlo všechno dobře a první tajný výlet se stal **nezapomenutelným!***

15/ BRANDÝS nad ORLICÍ

11. září 2010

NĚKDEJŠÍ TONIČKU JSME DOJALI PO PADESÁTI LETECH

Tak nám začíná nová divadelní sezóna a my jedeme opět hrát do domoviny našich starostových a JaHu. Ti nás uvítali před brandýskou sokolovnou po našem: chlebem a solí a k tomu malou stopečkou slivovičky. Předcházela tomu ovšem láhvinka dobrého moku v autobuse od Radky, která má v úterý svátek. Takže cesta byla nejen krátká, ale i příjemná.

Schody jsme vyběhli pouze jednou, poněvadž pan CH. vyjel tentokrát s autobusem až k zadnímu traktu sokolovny. Hurá!! I když k tomu musel být dohnán prosbami téměř na kolenou ze strany Honzy a Vítí. Ach jo! Tudíž ovšem stěhování proběhlo velmi rychle a pohodlně.

Trochu nervózní se zdál R2 a tak jej naše kuřačky ani nepozvaly na cigárko a obloukem se mu vyhnuly. Ještě malé zaburácení rejži při zkoušce cikánů, kdy „urazil“ cikánky – my ti dáme starý báby, no a můžeme začít. Představení jedna velká paráda. Zejména JaHu a starosta Petr si to před svými poddanými užívali.

I Danka vše bravurně zvládla, ani jednou v textu nezaškobrtla. Jen blbka Tonička udělala

z Argana Florána. A to byl snad jediný malý kiks celého představení. Prostě parádní výkon. Však také vděční diváci, kterých přišlo o 80 více, než bylo přistavených židliček, si to plně zasloužili. Hned po představení chodily pochvalné SMS, které nám Danka ochotně tlumočila. (Ovšem nezjišťovali jsme, zda si je třeba neobjednala!)

Přišla se na nás do zákulisí podívat i 81 letá paní Jaruška Měšičková, která hrála roli Toničky před 53 lety. Přinesla i fotografie. Dojali jsme ji až k slzám a ona nás. Na svůj věk vypadá náramně a neskutečně vitálně. Spokojeni, že jsme neudělali v Brandejse starostovi ostudu, se vracíme domů. Nutno připomenout, že Anička hrála se sádrou na ruce – umně zakrytou šátkem. Helča zapomněla v autobuse housle! Naštěstí autobus neujel.

Belina – Radka

Tomáš - Martina

Diváci: 170

Programy: 1232 Kč!

Večeře: pečené kuře s rýží, zelný salát, teplý čaj

16/ JEHNĚDÍ

24. září 2010

HRÁLI JSME PRO MILANA

Sraz v 15,30, krásný slunečný podzimní pohodový den. Pro soubor však zkalený smutnou zprávou:

21. září skončil svůj zápas o život náš milý a nezapomenutelný kolega, přítel a kamarád Milan Vandas, kterému děvčata neřekla jinak než náš Milánek. Bojoval se zákeřnou nemocí téměř dva roky, svoje poslední vystoupení ve Zdravém nemocném odehrál 6. března letošního roku v Boleradicích. Více už nestihl... V souboru snad nebylo nikoho, kdo by jej neměl rád, a všichni jsme si říkali: Milane víme, že se na nás díváš z divadelního nebe, dnes budeme hrát jenom pro Tebe a vzpomínat... Za celý soubor se s ním rozloučil při smutečním obřadu v kapli u kostela Nanebevzetí Panny Marie v Ústí nad Orlicí Pavel Sedláček.

Po příjezdu do Jehnědí byla sice poněkud stísněná nálada, ale stavba šla jako po drátku. Hraje se na sále, minijevištěátko slouží jako šatna. Nutné zkoušky - Ota hraje poprvé Florána a dozvěděl se to v úterý. V aktuální přecitlivělé atmosféře chtěli všichni Otovi pomoci radou a tím jej znervóznili tak, že musel zasáhnout Honza a připomenout, že režisérem je stále on. Při představení to Ota vystříhl tak, že sklidil potlesk. Promoci si zahrál Míša a jako mladý a nadějný herec byl naprosto suverénní. Dnes opět peril přítel Pavel. Zamotal se do advokátů tak, že měl kudrnaté snad i nohy. Marta v zákulisí za dědu jen tiše trpěla. A pozor! Dnes se dohodlo, že Martina bude alternovat s Jarmilkou „Andělu“! Chyběla Zuzka, JAHA a Anička. Tudíž si Helča vedle houslí i zazpívala.

Byla krásná návštěva – přišel každý čtvrtý občan Jehnědí!

Belina – Radka

Tomáš – Pavel

Fleurant – Ota v premiéře

Cikánka (Anička) – zpívající Helča - Diváci: 86 – Programy: 380 Kč

Večeře: řízky s chlebem a okurkou (Terka vyhrála sázku - vsadila na řízky)

HEKTICKÁ, AŽ INFARKTOVÁ KROUNA

Je to zvláštní, ale po včerejšku se už zase na sebe těšíme, na dnešní představení, na krounské vysoké jeviště a malou šatničku nad ním. Leč už od počátku nad námi visí jakési dusno. Začalo to zpožděním autobusu a navíc nejen že Linda přijela pozdě, ještě si navíc spletla Krounu s Krasíkovem a najeli jsme dalších 50 km, což je zhruba hodina navíc. Aby toho nebylo málo, tak pro změnu prší a v cíli nelze k sálu zacouvat. No ono zacouvat jde, ale Linda to neumí. Takže v lijáku se nosí dost daleko i po schodech. Nosí i marodi a mrzáci (i Andulka po zlomenině ruky).

Žehlení, lokny Anděly i vše ostatní jde stranou, dokonce i kávička a cigárko!! Ještě stíháme podpořit cikánky s programy, starosta přináší flašku a s omluvou odjíždí do Brna za rodící dcerou. Omluva se přijímá (když ví, co se patří). Jedeme bez zkoušek na ostro – lidová tvořivost nezná mezí... Marťa za scénou opět tiše trpěla.

Odposlech nebylo slyšet vůbec. Nakonec ale dopadlo všechno dobře. Odměnou byly voňavé koláčky od paní Hubené, maminky našeho JAHU, ale i zákusky od Dany a bábovky, kterou přivezl Honza.

Avšak poučení pro příště: již nikdy více odjezd na poslední chvíli! Hrajeme přece pro radost a ne abychom na sebe vrčeli, no ne? Zcela úplně se vše uklidnilo při dobré večeři a starostově láhvince. Domů jsme dorazili bez úhony, ještě vystřídat na křižovatce u lékárný řidiče (Luboš vystřídal Lindu a bravurně zacouval ke klubovně) a můžeme se těšit na další představení!

Belina – Radka

Tomáš – Martina

Florán – Ota

Diváci: 50

Programy: 320 Kč + 1 500 Kč (dárek od starosty-vybrané vstupné)

Večeře: výborný guláš a starostova láhev dobrého pití

MICHAL TAJÍ INFORMACE O KORUPCI

Po měsíci, co jsme se neviděli, máme dnes vlastně premiéru. Do Brněnce jedeme vůbec poprvé a veze nás konečně Milan Bednář. I tak jsme málem zabloudili, ještě že tam hráli z Brandejsa a tak nás Petr navedl správně. Mimořádně Petr má narozeniny a ví, co se sluší a patří, takže hned v autobuse – však vy víte co! Nošení kulis doslova „myší dírou“ na růžku kulturního zařízení. Uvnitř rozkošné divadýlko se spletl minischodiště a malá šatnička – téměř jako pro pidilidi.

Naši Dášenku při prodávání programů polil jeden návštěvník hospody pivem. A hned z ní byla cikánka alkoholička... Ano právě tak vznikají drby a fámy, a my se jim nebráníme a naopak je podporujeme. Několik minut před představením nám byla nabídnuta že-

hlička – s díky jsme odmítli a šli hrát rozmačkaní, nabídku jedné vody pro všechny jsme s díky přijali... Ještě, že Dana opět napekla a převzala tak definitivně Milanovu funkci. Na jevišti skóroval snad jen Bláza, když řekl: „bere, bere odpovídáre...“, ale co kdo bere, už neřekl. Zuzka zase tak něžně „bobečkovala“ až jsme všichni čekali, kdy z ní vypadne „blbečku“ – no nedočkali jsme se (k naší velké lítosti).

Helču čekalo milé překvapení, když za ní do zákulisí přišla její někdejší spolužačka ze zdravky, aby ji složila upřímný obdiv – divadlo se jí moc líbilo a prý i v širokém okolí v hledišti.

Večeře chutnala víc, než jak na první pohled vypadala. Přišli za námi herci z místního souboru, který v Ústí vyhrál s „Maryšou“ Orlickou Thálií. Rozpoutala se docela zajímavá debata. Dostali jsme od nich speciální kominické víno. (Po vypití zůstane černá sklenka). Jen Radka byla nějak nesvá – ztratil se Víta – ale brzo se našel u autobusu. Při zpáteční cestě nás bavili Tomáškoví, klečící na sedačce (a ne za trest). Dozvěděli jsme se mnoho věcí, mj. že Petr je zdatný básník a že dva roky (nebo dva dny) po svatbě už před sebou prděl jako Argan.

Cesta domů tak utekla jako prd.

Belina – Zuzka

Tomáš – Pavel

Fleurant - Ota

Diváci: 120

Programy: 263 Kč

Večeře: masová směs, sýrová omáčka, hranolky - výborné

19/ CHOCEŇ

27. října 2010

V CHOCNI ŠLO O ŽIVOT

Pojedou dnes Paukovi? Jarda je po kolonoskopii. Hurá, dorazili oba! Ještě malá zajížďka k Honzovi – pro co nevíme – ale flašku nepřinesl. A tak Anička vyndala Mysliveckou, ještě z videokavárny. To JaHu prý dluží už 3 flašky a to tak dlouho, že už se ani neví za co. Jede s námi Jindra Lochman a Bára Čápková, ta bude hrát v připravovaném „Brnu“. V Brandejse nastoupila vonící buchta s Tomáškovými a JaHu. Marta slaví 17. narozeniny – Tomáš je slaví jinde na šachovém turnaji. Hráli jsme v rámci divadelního předplatného místo profiků! Choceň už známe. Žehlírna je v restauraci, zbytek v kouzelné šatně pod jevištěm, ze které dýchá kouzlo divadla. Zuzka má problém s parukou a těsně před zvoněním už skoro pláče. Vše je nakonec zažehnáno, na jeviště se dostala v plné kráse. To však ještě neví, že si stoupne na sukni, když přiklekne k „mrtvému“ Arganovi a když vstane z mrtvých: tak se lekla, až si klekla! V Chocni však bylo dobře, ale nebezpečno. Nejprve si JaHu zavíraje vlek přicvakl prst, no jen kousek. Byl ihned odborně ošetřen (konečně se osvědčila pohotovostní lékárníčka). Jen ho pak prstíky trochu neposlouchaly při cikánech. Po představení se objevil ještě jeden zraněný. Víťovi tím nebezpečným vlekem ucvakli dokonce hlavu a on - trubka jeden – nic neřekl. Byl ošetřen přímo režisérem. Helča měla opět v hledišti

spolužačku ze zdravotky a opět byla z našeho divadla přímo nadšená. U choceňáků uspěl Helenčin vtipný přídavek v textu, když doporučila Arganovi konzumaci choceňského jogurtu.

Naši hostitelé se tradičně vytáhli s občerstvením – hodně pití, káva, čaj i sušenky nám připravili. Vytáhli se i technici ochotní a příjemní, jak to má být.

Cestou domů vyložíme brandejské a NEVYKLÁDÁME!

Belina - Zuzka

Tomáš – Martina

Diváci: 120

Programy: 440 Kč - Večeře: výborný guláš s knedlíkem

20/ ZÁCHLUMÍ

29. října 2010

VELKÝ DEN MARTINY A MICHALA

Sraz máme mimořádně U skoby, pak do Feraru pro vlek, ke špitálu pro Pavla a Terku, s Maru Hellmuthovou domů pro telefon – to ovšem za flašku. Po dlouhé době jedeme kompletní. Ovšem ve Feraru předvedl své umění pan Ch. Nákladák, který mu stál v cestě ne a ne uhnout. A tak jsme ho s autobusem museli objet, ovšem míjeli jsme ho doslova o milimetry. Ale pozor, v momentě, když jsme nákladák minuli – nákladák odjel!! Skutečně to má logiku. Víta se jal počítat zase dlužné flašky, Pavel s Terkou za zastávku, Maruška za mobil, pan řidič Ch. za bravurní jízdu kolem nákladáku, Olda za to, že mu to umožnil...

Tak takhle ne!! Takhle z nás budou alkoholici! Přišel se na nás podívat mladší syn Marušky H. No, je její - celý brácha Tomáš. Po představení beze slova sbalil Marušku a odjel i s ní. Nezdvořák jeden.

Dnes má Martina velký den. Čeká ji premiéra Anděly. Trémou chudák ani nedýchá, všichni ji držíme vzadu palce. No vystříhla ji bez chyby a ještě stačila hlídat dědečka. Po nemoci se nám vrátil JaHa a nezklamal. Opět tu byl náš starý známý Fleurant. Ovšem nejlepší dnes byl náš mladý nadějný Michal. Těsně před představením se dozvěděl, že bude hrát třetího doktora. Nu a jak už to v takových případech bývá, jeho snaha a zodpovědnost byla korunována přebreptem roku, který mu později přinese výroční cenu JABLKO: „... měl notnou horečku, pořádné hlavy bolení, důkladné v žlázách (v žebrech) pálení a přesto (přítom) sotva dýchal. Rač mi říci přirozený (přeucený) muži, co má dělat by v lepší vězel kúži!“ No uznejte, to nemá chybu.

Při cikánech muzikanti tentokrát úspěšně uskakovali před tanečnický, zejména po té, co Radka zase málem přišla o oko. „Notář Pavel“ jen suše konstatoval, zda nechceme sepsat testament. Večeře byla již po druhé chutnější, než jak vypadala. Jedeme domů, trochu zpíváme a tentokrát VYKLÁDÁME!

Belina – Zuzka

Tomáš – Pavel

Anděla – v premiéře Martina

Diváci: 125

Programy: 425 Kč

Večeře: masová směs na houbách s rýží – docela chutné (leč ne moc pohledné)

21/ VYSOKÉ nad JIZEROU

6. listopadu 2010

VYNIKAJÍCÍ ŠTACE, ALE DVOJÁK DAL ZABRAT

Dnes nás čekají dvě představení – tudíž i dvojnásobné nakládání a v Brandýse i dvě buchy. Díky Danko! Nebo tu druhou pekl Petr.? Po cestě jsme se posilnili jedním Magistrem. Po perfektním zacouvání vleku do úzké uličky – řídil Milan Bednář – jsme se zabydleli ve dvou šatnách a to se už objevila třetí buchtá od Martinky – no hlady neumřeme. A to má ještě namožená záda od sportu. Helča zase pajdá, má nateklý kotník. Ráno právě, když se setkala s Honzou, brkla a rozmázla se jak široká, tak dlouhá. Housle letěly doprava, taška doleva a ona sama vystřihla Honzovi poklonu až k zemi. Ale dokud chodíme, tak hrajeme. Také tentokrát jedem všichni! Vlastík je zase praštěnej splachovadlem na místním WC.

JaHu je hladový jak vlk. Hned po příjezdu se shání nejen po obědě, ale i po večeři. Naproti divadlu je malá pekárnička a mají tam výborný dýňový chléb – ten jsme vykoupili. (Hladovému Járovi jsme nedali, má buchty!) Dášenska nám zpříjemnila žehlení operní árií.

Ha! Zrada! Na Popelku chybí váza – nahradil ji vypitý Magistr. Takže vše je připraveno a můžeme jít na oběd. Domácí polévka a ptáček s rýží. Pavel opět trpěl, neb rýže není jeho pravé ořechové. Popelka může začít: JaHu se zasníl a na dotaz Běty: „co tu vrískáš jako kočí?“ odvětil: „co jééé?“ Ančí se zamotala knoflíkem do Dášencina plédu a zapomněla rýmovat. Vše dovršil Princ, který prohlásil, že si vezme tu, „která padne“. Jak to asi myslel? Zuzka s Helčou si před výstupem sedly vedle sebe, jako ty od nejstaršího řemesla. Vidouce se, dostaly záchvat smíchu, že tak tak stihly vplout na jeviště. Popelka měla u dětí veliký úspěch a Hellmuthů zvlášť, jak nám sdělila Maruška. Malý Ondra se zamiloval do Popelky, Honzík obdivoval holky, jak se perou, a Martínek opěvoval pána s kytarou.

Ale to už zase představujeme, žehlíme a chystáme se na Moliéra. Sotva jsme se stihli pozdravit s Tomášem Hellmuthem a jeho rodinkou a pro ten fofr nebyl ani čas na kafičko. Ještě zhltnout večeři (párek a chléb) a můžeme pokračovat. Helča pajdá stále víc, ještě ji nohu zafáčoval sám velký lékař z Vysokého Tomáš. Diváci jsou úžasní. Reagují a smějí se hned od prvních scén. Hned se lépe hraje. Dokonce došlo i na kavičku o přestávce, připravila nám ji Danko. A zase zrada! Víta si našťestí všiml, že někdo přemístil polštář s baretem pro Argana a jal se ho hledat a našel ho našťestí včas. Nutno zaznamenat, že největší trémou dnes trpěla Maruška H. Byla chudák nervóznější než před ústeckým gymplem. Do první řady, kde seděla Tomášova rodina, se neodvážila ani podívat.

Druhé polovině představení dnes vévodila Helča, resp. její knír. Stále se neřád sunul na stranu, a čím víc se ho snažila usadit pod nose, tím víc se sunul mimo. Když s ním nakonec šklubla a usadila na správné místo, objevila se s ním pod nose i mašlička. To už byl celý problém jasný i divákům, a když spatřil mašličku i Honza, bylo to téměř na předčasnou oponu. Ten se otočil zády k divákům a nehorázně se rozchechtal. Pohledem na jeho třesoucí se ramena se odbourala i Helča a celé divadlo vybuchlo v smích, zakon-

čený velikým aplausem...no a hrálo se dál. Víta se snažil zachránit situaci, řka: „Bráchovi se neudělalo dobře“ a Helču málem odrovnal znovu, nicméně doktor ještě doporučil. „...krkonošské kyselo za účelem správného vyvětrání a vyčištění střev“, scéna se dohrála, mašlička zůstala pod nosem a doktor hrdě odkráčel. Ovšem Helča, jak byla rozjetá z falešného doktora, po druhé „smrti“ Argana, práskla s ním do polštáře tak, že mu málem přerazila nos. Diváci se samozřejmě mohli umlátit smíchy.

A ještě dvě perličky: JaHa dnes udělal z Argana dokonce Purgona a JaHu umístil *mezi bodandy, řezandy atd. také Helmutandy bez všeho trestandy*“.

Jinak jedno z neúspěšnějších pohodových představení s vynikajícím publikem. Tomáš H. nám pomohl naložit, Marušku jsme nechali s rodinkou ve Vysokém a pádíme utahání, ale spokojeni domů. Není divu, že skoro všichni po cestě spí, nebo alespoň podřimují. Jen Terce se spací režim nelíbí, pro příště jej odmítá a vyrušuje!

Belina – Zuzka

Tomáš Pavel

Diváci: 128

Programy: 823 Kč

Oběd: ptáček, rýže

Večeře: párek, chléb, hořčice

PS: Jak jsme se později dozvěděli, Tomášovi H. chodily po představení SMSky plné chvály. Že prý měl pravdu, že jsme byli fakt dobrý. Jó osvěta to je věc! Díky ní bylo také plně hlediště. Honzovi se prý o Helče zdálo asi něco hrozného. Nechtěl ani prozradit, co jí v tom snu řekl.

22/ DOLNÍ DOBROUČ

13. listopadu 2010

MILUŠKA JE STÁLE NA SVÉM MÍSTĚ

Jedeme zase na staré známé jeviště, ovšem velice důležité pro Jáju – hraje totiž doma! Citový vztah k Dobrouči má také Anička, ona se tady narodila. Helča čekala na kruháku, no nepříjel autobus od TESCO! V Dobrouči nás nikdo nečekal, až po půl hodině přišel první pořadatel, asi jsme přijeli brzo.

Usazujeme se ve známé šatně a hledáme, jestli tu ještě stále visí obraz Milušky Voborníkové – a visí, sice trochu nakřivo, ale je tu! Největší radost má pochopitelně naše Helenka. Danka přivezla vynikající buchtu. Pavel Sedláček ji výstižně vyhodnotil: „*Nemám rád suchý buchtu a tahle je tak vlhká!*“ (Buchtka měla příznačný název „orgasmus“.) Po malé zkoušce byla Dana veřejně pochválena a oceněna drobnostmi na pečení dalších skvělých dobrot pro zlepšení nálady a výkonu členů souboru. Ale s těmi výkony to dnes moc nevyšlo. Buchtka moc nepomohla. Na co kdo myslel? Ale ono je v Dobrouči tradičně mlčenlivé až „studené“ obecnstvo. Říká se, že zdejší publikum je tiché, aby nerušilo děj na jevišti. Ale teta „Milada“ se prý bavila a lidé kolem ní také. Ještě než mohl začít Honza počítat, kolik zaplatil za lektvary, tradičně vybuchla světla a Víta s Oldou narychlo zajišťovali náhradní osvětlení z místních zdrojů. Povedlo se – bylo nás vidět i slyšet.

Belina – Radka
Tomáš – Martina
Chybí Paukovi – Hanka dorazila jen na závěr, aby nás pozdravila
Diváci: 90
Programy: 300 Kč
Večeře: guláš s knedlíkem v místní hospodě

23/ VÁCLAVOV

19. listopadu 2010

NEJHODNĚJŠÍ POROTA NA SVĚTĚ JE VE VÁCLAVOVĚ

Opět jsme se vydali na dvoudenní štaci.

V úvodu velká nepřijemnost s kadeřnicemi, které sousedí s naší klubovnou. Rezolutně a hnusně odmítly přeparkovat na chvíli svá auta, abychom mohli rozumně přistavit vlek. Nevím, kde se v nich ta zloba vzala a hlavně proč?

První den odehrajeme Moliéra v krásné malé zapadlé vesnici Václavov, druhý den nás čeká představení Popelky v Bludově. Dvojí nakládání a velký autobus, naštěstí jede Milan. Brzo je už tma a tak se stalo, že jsme zakufrovali, a najeli o 15 km více. No nebylo divu. Václavov je opravdu malá vesnice o 200 obyvatelích a je doslova neuvěřitelné, že zde dokáží každým rokem uspořádat úžasný divadelní festival v krásném kulturním domě, kde mají sice úplně malinkou šatnu, ale o to větší jeviště. Vykládali jsme za vydatného deště a ještě ke všemu jsme museli vyložit i Popelku, abychom se dostali na panely k Moliérovi, které byly samozřejmě až na dně vleku.

Výkony všech byly nadprůměrné, odpovídající divadelnímu festivalu. Až na cikánskou muziku, ta se dost „rozjela“ a měla pocit zahrabat se hluboko pod zem z obavy, co nám řekne porota. Ovšem omyl!! Lepší hodnocení jsme snad dosud nedostali ani v Třešti, možná i proto, že muziku vůbec nehodnotili. Pochválili téměř všechno, kápala nakonec i nějaká ta cena. Nejvíc potěšila Cena za kostýmy pro Věru Hánělovou – paráda.

Belina – Radka
Tomáš – Pavel
Diváci: 80
Programy: byly zadarmo
Večeře: buřtguláš

Nakládáme a přesunujeme se do nedalekého Zábřehu na Moravě. Někteří sice odjeli auty na noc do Ústí, většina však zůstala. Noclehy jsou zajištěny na internátu „zdravky“. Následoval sedánek na docela útulné chodbě. Při vínku a jídla všeho druhu (děvčata se opět překonala) se debatovalo a zpívalo, ale postupně se projevila únava a někteří jedinci se postupně vytráceli na svá lože, až na tři vytrvalce - Zuzku, Helču a dědka Sedláčka, kteří šli spát kolem 4 hodiny ráno. Druhý den budíček v 8 ráno, rychlá snídaně a přesun do lázeňského městečka Bludov. Úderem poledne jsme zajížděli ke kulturnímu domu a odpoledne jsme zde standardně s hráli Popelku.

V neděli 21. listopadu se konalo ve Václavově vyhodnocení divadelního festivalu „O Václava z Václavova“. Po únavě s dvou představení se obětovala čtyřčlenná delegace ve složení Honza, Zuzka, Anička a Jarmila a tohoto vyhodnocení se zúčastnila. Určitě je to nemrzelo. Vicena získal jednu „Cenu za kostýmy“ (Věra Hánělová) a Honza s Jájou „Čestné uznání za ztvárnění svých rolí.“ Velká gratulace!!

24/ ÚSTÍ NAD ORLICÍ

3. prosince 2010

SPONZORŮM NENÍ MOC DO SMÍCHU

Je před námi poslední představení roku 2010. Hrajeme na naší mateřské scéně a v hledišti jsou převážně lidé spojení s našimi štědrými sponzory a spolupracovníky. Hanka dorazila z Olomouce těsně před cikány (kostým jí vzorně připravil Jaroušek). Nemohla hrát Zuzka, nemocná na šrot – a tak se na Ústí těšila!

Hrálo se s vervou a nadšením, i když obecenstvo bylo na Ústí poněkud nezvykle chladné a tiché. V první řadě se usadil Láďa Škrdla, autor hudby k cikánům a jako na potvoru muzika opět nestála za moc. Taky se přišla podívat paní Sedláčková, především byla určitě zvědavá na svoji vnučku Martinu, která si odbývala svoji ústeckou premiéru v roli Anděly a šaty jí šila právě babička.

A Martina je hrozně ukecaná – vůbec nebyla mimo, byla rozkošná. Po přestávce zaperlil Jaroušek. Rčení: „*však víte co!*“ se stává naším heslem. Olda si poprvé „neprdnul“ vůbec a podruhé se ozvala rána, která více než „prd“ připomínala ránu z děla. A jaké by to bylo představení v Oustí, kdyby se něco nedělo. Třešinka na dortu přišla na závěr. Naše elévka Bára Čápová v sesterské uniformě (od maminky) přinesla při děkovačce Arganovi-Honzovi netušené překvapení – košík zdravotnických potřeb včetně infuze. Povedlo se a Honzovi to udělalo radost.

Však nám to dalo dost úsilí, před Honzou to utajit. Samozřejmě za vším byla - hádejte kdo? No přece pokušitelka Helča. Vytáhly se naše cikánky. Před představením udělaly ve vestibulu takový tanec, že dosáhly za prodané programy druhou nejvyšší tržbu. Po uložení scény ve skladu, bylo pokračování v příjemném prostředí naší klubovny. Párečky, buchtičky, větrníčky, vínečko a milé povídání. Daně Tomáškové jsme poděkovali za celoroční péči o naše chuťové buňky a předali jsme jí dárkový koš plný ingrediencí, aby nám zachovala přízeň i v příštím roce.

Letošní rok jsme zakončili úspěšně, teď už jen zkoušky na „Švédy“, vánoční posezení s „Dolomitama“ a v příštím roce hurá do dalších představení Zdravého nemocného.

Belina – Radka

Tomáš – Pavel

Anděla – Martina v ústecké premiéře

Diváci: 400

Programy: 1656 Kč

Večeře: tenké párky, chléb, sladkosti, víno (v klubovně)

JARDŮV EXPERIMENT NEPROŠEL

Nový rok začínáme pětadvacátou reprízou. Už asi týden není jasné, jestli je leden nebo už březen. Je teplo, sníh žádný, ale dnes jako na potvoru začíná přituhovat. Jediný, kdo to kvitoval, byla Helča, která hned po představení odjížděla na hory. Po dlouhé době jsme hráli na podlaze místního kulturáku. Opět velké potíže při couvání k tomuto kulturnímu zařízení. Na pátý pokus se pan CH. střelil.

Vše probíhalo v pohodě, naložení scény, (poprvé jsme nakládali panely do látkových potahů – paráda), cesta, (v autobuse Becherovka show – JAHA, Jarda Pauk a Dáša Jiroutka měli narozky), stavba scény i zkouška cikánů bez komplikací. Myslela jsem si, dnes to asi bude nuda a nebude o čem psát. Omyl. Začalo to špendlíkem. Hned v úvodním výstupu rupnul Martině na šatech při dosednutí na postel a ta chudák trnula, aby jí, až vstane, nespadla sukně. Zuzka zase ve své první scéně ztratila text, prostor i půdu pod nohama a snad i sama sebe. Po napovězených polštářích se ovšem zase našla. Hned vzápětí zabodoval Pavel v roli notáře Bonefoa a neskutečně se zamotal: „...kdybyste byl v zemích, kde platí právo obyčejové, tak... ale že jsme v Paříži, kde platí právo obyčejové...“ Mazec!

Malej Pavel zase zapomněl, že se v něm probudila láska, a když si vzpomněl, skákal v textu sem a tam. Vlasta vynechal verš v recitaci a vyzdvihl tím veršotepecké umění Martiny. Ta pronesla: „*Chci umřít spíš, než se za něho vdát!*“ Pak už jen nastalo ticho a všichni čekali, co na to Honza. Tonička zapomněla proměřit pulec. Ja Hu přidal při promoci svoji vlastní tvorbu- nové verše v duchu v současné době aktuální akce „*děkujeme, odcházíme*“ a přidal dále přesun směrem k divákům. Byl pochválen, ale i pokárán: k divákům ano, aktuální verše NE! Ale posudte sami:

„Dáme recept? Vizte slávu!

Všichni zbožně kloní hlavu. Dáme výpověď? Jdeme za lepším?

Vizte strach! Pacienti už se vidí na márách!“

Jeho interaktivní výstup všichni ocenili, leč nejvyšší nařídil, aby se to už neopakovalo. Petr někde potratil hábit na promoci a tak se musel vtěsnat do hábitu své cikánky Danky. Byl to pohled pro Bohy. Mimochodem i dnes se cikánky činily a vybraly téměř 600 korun. Po představení nás čekala odměna v podobě dobré večeře a borovičky, ještě jsme si krásně zazpívali, Helča už nestihla ani večeři a odjížděla na vytoužené hory.

Belína – Zuzka

Tomáš – Pavel

Anděla – Martina

Diváci: 66

Programy: 560 Kč

Večeře: guláš s knedlíkem + pivo a borovička

TERKA SE PŘEKONALA

Hned z kraje roku jedeme do Dobrušky, kde se nám dobře hraje. Ve vzpomínkách máme stále „1000“ představení Viceny v roce 2001. A to ještě netušíme, že mají nové skutečně krásně rekonstruované kulturní zařízení. Byli jsme teprve druhý soubor, který na zbrusu novém jevišti hrál Otázkou jen je, zda to tentokrát přežije Helča, která má za sebou maraton nočních, denních, Andrláku a představení. Zjistili jsme, že nový kulturák v Dobrušce je fantastický. Krásné jeviště, zázemí a neskutečně do posledního místa zaplněné hlediště – 220 diváků!!

Všchno šlo jak po drátku. Iva si připravila své nápovědní místečko, vč. sklenky dobrého vínečka. Jen si nevšimla, že víno stojí v dráze opony a tak, když se začínalo, sklenka byla smetena. Co znamená rozlité víno, jsme nezjišťovali, ale smůlu to nepřineslo. První jednání probíhalo zcela hladce až do chvíle, kdy začala při cikánech zpívat Radka, stačila jen šeptnout: „Jak to je??“ Helča okamžitě špitá: „Bez lásky...“, no jo ten začátek Radka věděla taky, ale jak dál?? Vybruslila z toho náramně s novým textem: „...smutný svět. Když srdce cítí, tak neobstojí...“ sama zřejmě chudák nevěděla, co zpívá. A bylo toho mnohem víc. A to nejlepší na konec. Terce se konečně splnilo přání: k večeri byl řízek a ten ona může. Dostala i nášup a sežrala (slušněji se to nedá říct) celé dva velké řízky, ačkoliv jindy do všeho sotva zobne. Trubka jedna! Co to s ní udělalo, jsme nezjišťovali.

Belina – Zuzka

Tomáš – Martina

Anděla - Jarmila

Diváci: 220

Programy: 931 Kč

Večeře: řízek, brambor

27/ OPATOV**12. února 2011****JSME MEZINÁRODNÍ SOUBOR**

Opět nakládáme podlázky, hrajeme v kulturáku na úrovni diváků a ti jsou i na jevišti, takže na nás shlížíjí jak z balkonu. Hanka má narozeniny, koluje lahvinka a dokonce se i zpívá. Všechno nejlepší Hančo! Chybí Dášenska, Květa, Martina a Tomáš. Zato s námi jede Jindra, syn Helči a Danko z Bratislavy, sestřenka Zuzany.

V šatně máme pravý barový pult a funkce barmanky se okamžitě ujala Anička. Danica pomáhá strojit Belinu a neváhá na sebe obléci kostým cikánky a společně s ostatními cikánkami jde prodávat programy. Danica je prostě naše., Zapadla do kolektivu, jako by s námi jezdila odjakživa. Aby jí doma uvěřili, že s námi účinkovala, Jindra jí to natočil na mobil. My jsme dnes vlastně mezinárodní soubor.

Za zmínku stojí neobvyklá pohostinnost pořadatelů. Vedle večere jsme dostali pět láhví vína, Becherovku a dvě láhve slivovice a k tomu samozřejmě kávu s desertem a bednu piva. Však jsme si po večeri trochu „zabékali“.

Představení proběhlo v pohodě, všichni si to užívali- dokonce si zaslouží pochvalu i cikánská kapela. Ovšem hrálo se bez koberce. Po lesklých parketách to klouzalo jak na ledové ploše a hrozil hromadný pád, zejména při cikánech. Odjíždíme s pocitem dobře odvedené štače, po cestě se znovu zpívá.

Danica při loučení slibuje, že určitě zase přijede.

Belina – Zuzka

Tomáš – Pavel

Anděla – Jarmilka

Diváci: 60

Programy: 580 Kč

Večeře: sekaná, chléb, okurka, pivo

28/ JABLONNÉ nad ORLICÍ

25. března 2011

V JABLONNÉM NIC MIMORÁDNÉHO

Tato štače je zahalena trochu rouškou tajemství. Autorka doplňovala události až po delším čase, takže jen několik útržků. Malá šatnička, tak malá že se kluci usalašili někde v prostoru jeviště. Kolem šatny vedla jen úzká chodbička k jevišti. Děvčata byla Sedláčkem zahrnuta do šatny, aby se chlapcům nepletla při stavbě scény – no dovolil si dost!

Reprák pod jevištěm ukázal, že housle mají úplně špatný nástup. Prohození s kytarou při příchodu vše napravilo. Další problém nastal, když Dagmarka Ferarka zjistila, že chybí kufr s nádobím do skříně. Vypomohli pořadatelé s nějakým tím sklem.

O přestávce nás navštívil nadšený místní starosta. No, navštívil - pouze našeho principála a starostu Petra. Ostatní přehlédli jako lány. Ale vyžehlil si to u nás srdečným pozváním s dalším představením (satisfakce za to, že nás po několik let nevzali). Jinak vše probíhalo bez zásadních problémů. Večeře U Medvěda, kuřecí plátek s tenkým hermelínem. Tak tenkým, že ho na tom mase nebylo ani vidět.

Nevykládáme a jedeme do skladu Feraru.

Belina – Zuzka

Tomáš – Pavel

Anděla – Jarmilka

Diváci: 80 - Programy: 770 Kč - Večeře: kuřecí plátek s hermelínem, brambor, pivo

UBREBTANÉ PŘEDSTAVENÍ A TKANIČKY ARGANOVÝCH SPODKŮ

Víta má zraněnou nohu. Nejel s námi Tomáš Kodytek a tak stavění světél bylo na Járovi Paukovi a neznalých pomocnících. Neúčast Tomáše zcela vykojela Oldu.

Tady to už známe, nedávno se tu hrála Popelka. Po předčverejším pohodovém představení jsme očekávali přirozeně pokračování. Helča navíc byla naladěna z včerejšího plesu, na který ji prý poprvé a zřejmě naposledy pozval její vlastní muž. Ale není radno se nechat uchlácholit předchozím úspěchem. Kdybychom chtěli popsat všechny přebrepty, které dnes zazněly, došli bychom k úplně nové hře. Moliér by se divil, slyše naši lidovou tvořivost, ba květomluvu a nenadálá slovní spojení, která dnes zněla z jeviště. O co více se „potili“ herci na jevišti, o to více se bavili kolegové v zákulisí. Našli se ovšem i černé ovce jako třeba Terka, mimořádně JaHa a cikánky, co se trapně drželi textu. Jako třešnička na dortu se Honza na promoci objevil v taláru, z pod kterého koukaly jeho podvlékačky s tkaničkami. Hrdě to ustál. Ještě, že si nenechal bačkůrky, trulant. Také Vlastík se vyznamenal. Ve scéně u smrtelného Arganova lože až málem Honzu odrovnal ????

Přes všechny přebrepty se představení divákům líbilo, dokonce mnozí přišli poděkovat až do šatny. Mezi nimi i doudlebská paní hraběnka, která vyslovila přání, abychom Moliéra odehráli v létě na zámečku v Doudleběch nad Orlicí. Bohužel se to nakonec neuskutečnilo.

Po tom všem nebylo divu, že se děvčata musela po představení odměnit. A že jich tentokrát bylo! Po večeři nakonec odjíždíme s dobrou náladou.

Ostudu jsme neudělali.

PS: Tonicčka by měla vyprat povlečení. Argan už se v něm válí dost dlouho a proto je značně zašlé.

Poznámka: po večeři připravil Víta docela nepřjemný výstup s výhružkou, že odvolá dubnovou premiéru představení „Bylo nebylo“, pokud na příští zkoušce nebudou znát všichni perfektně text. No, byl to tón diktátora, ale náladu nám to ani moc nezkažilo. (A to jsme ještě netušili, co nás v příštích týdnech čeká za překvapení...!!).

Belina – Radka

Tomáš – Pavel

Diváci: 100

Programy: 608 Kč

Večeře: kuře, rýže

30/ ČESTICE**8. května 2011****NA SCÉNU VSTUPUJE ARGANOVA SESTRA SOFIE**

Od posledního představení se stalo hodně událostí. Dnešní dvojpredstavení s Popelkou bylo vážně ohroženo zcela překvapivým a nenadálým odchodem Víti, který nás nedobrovolně na dlouhý čas opustil! A nejen to, velký otazník visel nad osudem téměř nastudovaného představení „Bylo nebylo“. Je to velká zatěžkávací zkouška pro celý soubor.

Usilovně se hledal dlouhodobý záskok za Baralda, Arganova bratra. Nakonec nám vytrhla trn z paty Jarmilka Petrová, která se v rekordně krátké době, tuto poměrně velkou roli naučila a v Česticích bude její premiéra v roli sestry Sofie.

Po cestě padla láhvinka na zdraví rejži, který už zase včera slavil narozeniny. Helča, která slaví narozky dnes, musela tu svoji láhvinku zatím schovat. Naše divadelní děti dostaly bonboniéru, od Helči dortík, ale buchtu měl i Honza, další upekla Danka a Lenka Kaplanka. Dorážíme do Čestic, šatna s barem v jednom byla perfektní. Scéna se stavěla v restauraci za plného provozu pod zvědavými pohledy návštěvníků motorestu. V šatně byl pěkný mumraj. Přesto jsme stihli vyslechnout i Radku, která se nejprve omluvila za situaci, která vznikla dlouhodobou nepřítomností Víti a slíbila, že se po něm ujme režie a dokončení nácviku hry „Bylo nebylo“. Za pomoci nás všech dotáhne snad tuto hru k premiéře. Stačili jsme ještě napsat vzkazy Víťovi, kterého snad potěší v jeho nedobrovolném „exilu“. Dáša si nechala doma na balkoně připravený oběd. No ten bude do večera vypadat... Začínáme Popelkou. Na jeviště se chodilo přes dvorek. Je to moc krásné, projít se ve středověkých kostýmech po dědině. Radka nemá boty! Ještě, že má Jája „takovou hnátú“ jako ona a své „sněžnice“ ochotně zapůjčila. Popelka jinak proběhla bez úhony. Výměna scény byla trochu problematická, vzhledem k malému prostoru dvorečku, kde byly kulisy pod širým nebem uskladněny. Ještě že nepršelo. K obědu bylo výborné kuře s bramborem, kafičko v našem baru, no a cigaretky našich kuřilek venku na sluníčku. Přestavba jeviště na Zdravého nemocného je hotová. Jarmily se zmocňuje potřebná tréma. Člověk by neřekl, že se nevyhne ani tak zkušené herečce. Ha zrada! Helča sice splnila slib, vyprala povlaky – a zapoměla je doma!! Trubka jedna. Vyprané vyžehlené, voňavé, leč v daný okamžik nedostupné. Zachránil to Honza, když požádal o zapůjčení povlaků od místních. A tak se stalo, že dnešní představení Argan proležel v krásných povlacích s medvídky. Nemělo to chybu. Při scénách Jarmily jako Sofie v zákulisí trnula tentokrát její vnučka Jája (*stejně jako jindy Martina při vystoupení dědy Pavla*), sledujíc text své babičky. A když ji po představení v šatně hledala, ozývaly se odtud s láskou míněné větičky: *“Ta ještě hraje! Dořikává to, co neřekla na jevišti! Chce děkovačku pro sebe.”* Ale ve chvíli, kdy se Jarmila konečně objevila v šatně, ozval se upřímně míněný potlesk, poněvadž Jarmila v dané chvíli odvedla maximum možného. Hlavně byla oceněna její obětavost a vstřícnost v době, kdy to soubor nejvíc potřeboval!

Párek nabídnutý nám k večeři jsme s díky odmítli a odjeli domů. Ještě že zbylo pár buchet pro řidiče Milana, který jediný z nás měl opravdu hlad.

A co dál? No přece divadelní prázdniny, krásně udělaná videokavárna jako vzpomínka na našeho Milana Vandase, narozeniny Dany, valná hromada, svatba našeho Prince z Popelky, další tajný výlet, expedice Labyrint. A to už bude září, snad začnou zkoušky na pokračování „Bylo nebylo“, ale také další schůzka s panem Moliérem v Orličkách ...

Belina – Zuzka

Tomáš – Pavel

Sestra Sofie – Jarmila (premiéra)

Anděla – Jarmilka

Diváci: 60

Programy : 440 Kč

PACHATEL SE VRACÍ NA MÍSTO ČINU

Je krásný, téměř letní den, letos asi jeden z posledních a my se těšíme do Orliček, které stále zůstávají v naší paměti ve spojení s přípravou Hrdého Budžese. Bude to opět vše v pohodě jako tenkrát? Zprvu to tak nevypadalo. Nikde ani živáčka, nikde žádný plakát. Přijde večer vůbec někdo? Musíme čekat, než nám otevřou hospodu, kde je sál, ve kterém budeme hrát. Je to vlastně taneční sál s jevištěm jen mírně vyvýšeným. Vzadu jen maličká šatna, takže se rozptylujeme na tři místa.

Ještě malá zkouška a už se trousí první diváci. Nakonec obecenstvo zaplnilo celý sál. Představení jsme dali na plný výkon a diváci byli úžasní, takže jsme si všichni užívali. Helča si ani nevšimla, že má po celou dobu na ruce hodinky. Cikáni se na jeviště nevešli a tak tancovali a zpívali pod jevištěm a bylo to docela hezké.

Po představení za námi přišla dlouholetá starostka paní Bednářová, nadšená z našeho výkonu a předala nám celou tržbu. Byla to opět dobrá štace. Při zpáteční cestě jsme si pěkně zazpívali.

Belina – Radka (Zuzka je v lázních)

Tomáš – Pavel

Anděla – Jája

Diváci: 60

Programy: 917 Kč +1 620 Kč ze vstupného

Večeře: řízek, bramborový salát, pivo a pití grátis

32/ OSTŘETÍN**1. října 2011****LIDÉ ZDE NEUMÍ CHODIT DO DIVADLA**

Je stále krásné, téměř letní počasí a my s Moliérem objevujeme další nová místa, kde ještě komedianti z Viceny nehráli. A takovým místem je Ostřetín. Dost nás chybí. Zuzka je stále v lázních, Dáša má svatbu, Marta sportuje, Paučata na dovolené a Maruška u mladých. Několik lidí je parádně nachcípáných. Aničce je tak zle, že místo pomáhání s nakládáním a stavěním jen polehává. Jede s námi Linda a tak odjíždíme opět se zpožděním! Přijela až po urgenci. V autobuse žádná flaška! Co se to děje?

Snad právě proto se děvčata chtěla odměnit už před začátkem představení. Hospodský však musel pro „Bechera“ do obchodu. Nikdo to prý u nich nepije. No a po panáčku je Aničce hned lépe. Dana zase dodala sexy buchtu. Když jsme pár kousků této ňamky dali na talířku synovi domovníka, měl takovou radost, že doslova poskakoval nadšením. Zřejmě ještě něco tak dobrého neviděl.

Stísněné jevištní prostory se řeší novými úkoly. Oponu na ruční pohon – obsluhují cikáni, křesilka se musí uklidit pod jeviště – zařizuje Tonička (pomůže Vlastík). Už se také stmívá, není vidět na zehlení. Pavel, ve snaze dostat se k vypínači a rozsvítit, leze přes stoly a židle – spadne? Nespádl. Poněvadž šatna je opět mimo jeviště, máme organizovaný

odchod na scénu představení všichni společně.

Radka opět zachraňovala scénku s notářem. Do ticha se musela Argana zeptat:

„*A směnky by nebyly?*“ Honza s obrovskou úlevou okamžitě odpověděl „*Byly, byly*“ a pak už naskočil další text. Jarmila si zase nemohla vzpomenout, co má vlastně proti Belině.

Vzpomněla si až ve chvíli, kdy Helča zachraňovala situaci svým pokračujícím textem, ale Jarmila si odříkala tvrdošjně celý svůj text až do konce. Ačkoliv jsme hráli trapnou přesilovku – přišlo 22 diváků- zažili jsme krásné představení s příjemným publikem. Přijeli se na nás podívat známí Honzy až z Hradce Králové a nešetřili slovy chvály.

Belina – Radka

Tomáš – Pavel

Anděla – Jarmilka

Diváci: 22

Programy: 330 Kč

Večeře: studený řízek, chléb a pivo z hospody – kdo chtěl, přinesl si

33/ BÝŠŤ

8. října 2011

V BÝŠTI JSME OBRODILI DIVADLO

Konečně se ochladilo a prší. Jedeme poznávat další bílé místo, kde jsme ještě nikdy nehráli. Jede Milan. Je naloženo, chybí Dáša, čekáme, pak jedeme kousek naproti, no přišla samozřejmě z druhé strany a tak musela ještě dobíhat. Po delší pauze jede Maruška. Dana ji přivítala slovy: „Kurňa, že deš, už sem si přefříkávala Tvoju rolu!“

Býšť je úhledná vesnice mezi Holicemi a Hradcem Králové. Mají zde krásný kulturní stánek, příjemné prostředí a milé a pohostinné lidi. Připravili pro nás hostinu jak o svatbě. I oni mají premiéru. Divadlo se tady nehrálo od II. světové války a tak mezi pořadateli vládlo napětí, jestli večer vůbec někdo přijde. U nás se objevuje první potíž: Dáša nejen že přišla pozdě, ale díky tomu nemá kostým. Vlasy by se daly načernit sazemi, ale kostým se nedal ničím nahradit. Nakonec se rozhodlo, že bude dnes za roztleskávačku, aby si náš Jára Pauk mohl odpočinout. Horší, že vypadal stále elektrický proud pod nápořem našich světél. Zjistilo se, že starosta si spletl desetinou čárku a nahlásil jističe 25A, ale ve skutečnosti byly 2,5 A. Problém vyřešil až přivolaný elektrikář, což k našemu překvapení byl pan starosta, ovšem ve večerním obleku, takže jej Honza hned nepoznal. Při příjezdu měl potíže i Milan. Když couval co nejbližší ke vchodu, najel podle navigace pana starosty, (který v tu chvíli vypadal jako správný „jézedák“ v holínkách,) do vývěsního štítu „Kozla“. Cikánky vzaly útokem přicházející diváky a vymáhaly koupení programu i na Pavlovi, který šel kolem na WC. Naše Dana se moc líbila jednomu pánovi, který ji důvěrně říkal „Dežo“ a vyžadoval snímek. Přišlo celých 120 diváků, což byla pro paní kulturní referentku, která představení organizovala, „bomba“ s obrovským zadostiučiněním.

Představení šlapalo velmi dobře až do příchody Diafóriusových. Martina dnes nemusela vůbec hrát, že moc neumí naučený hold panu Arganovi. Blekotala věru docela přirozeně. Dokonce občas použila i ženský rod – to byl panečku ženich! Asi proto měla velký

úspěch. Jarmila si to velmi užívala, že to vypadalo až tak, že snad dál neví... a tak Helča vypomohla Sofiným textem o tom, jaká je Belina mrcha. Ovšem tím naprosto rozhodila Jarmilu, která na ni nejprve zírala jak puk. Helča pokračovala v „zachraňování“ situace střídavým tvrzením, že Belina je mrcha, jak říká Sofie a naopak hodná žena, jak tvrdí Argan, až se obě doimprovizovaly ke skutečnému textu a hra mohla pokračovat. Diváci byli nadšení, potlesk nebral konce a my měli krásný pocit, že jsme možná pomohli prolomit bariéru a že se v Býšti bude zase hrát divadlo. Však už máme pozvání na příště a možná i s Popelkou (což nakonec nedopadlo). K večeri byla vynikající daňková svíčková, knedlík. Jen Terka opět stávkovala, neb konzumuje svíčkovou jen od babičky. No, jak jsme už říkali, trubka je to! Tak si „pochutnala“ na sladké Marleence.

Belina – Radka

Tomáš – Martina

Anděla Jarmilka

Diváci: 120

Programy: 916

Večeře: daňčí svíčková s knedlíkem, brusinkami a šlehačkou + pití gratis

34/ POLIČKA

19. října 2011

SETKÁNÍ TŘÍ VÉVODKYŇ PO DVACETI LETECH

Původně se mělo hrát v neděli, nakonec přeloženo na středu, což činí lidem z pracovního procesu problémy. A tak se Pavel obětoval a půjčil auto mladému Pavlovi. Ve stříbřité Fabii se tedy do Poličky přesunuje s Pavlem ml. ještě Helča a Vlastík. V Poličce zakufují, objeli snad celé město, než se strefili k Tylovu domu. Přijeli pravda k hotovému, ale fofrem museli vše dohnat a už tu byl první gong.

V první polovině čísel z hlediště chlad, jako z hrobky s jedním neboštíkem. Po přestávce se ovzduší poněkud ovlažilo. My jsme ale přesto hráli celé představení naplno. Nakonec i diváci byli velmi spokojení, čemuž odpovídal silný potlesk.

Při závěrečné děkovačce došlo k nemilému trapasu. Pořadatelé nedodrželi dohodu a přinesli květiny už při první děkovačce. Olda vypnul hudbu. Dáša zatáhla oponu. Několik herců zůstalo nečekaně před oponou. Takže to výsledně vyšlo dost trapně pro tleskající diváky i účinkující... Škoda.

Po delší lázeňské odmlce je dnes s námi opět Zuzka – zatím jako roztleskávačka. Příště už si zase střihne Belinu.

Málem se však nehrálo, protože Terezka marodila a tatínek ji přivezl těsně před představením. Jakmile jsme skončili, frčela opět s tatínkem rovnou do postele. To se musí ocenit. *Po představení za námi přišla velmi milá návštěva: Eva Skalníková-Ryšavá – jedna z vynikajících představitelk Marie Magdalény z Vévodkyně valdštejských vojsk. Zejména pro Zuzku, Honzu, Ivu a Jarmilu to bylo krásné setkání po dvaceti letech.... Byla i lahvinka výborné whisky.*

Vynikající spolupráce s místními techniky, jaká se hned tak někde nevidí. V tranzistoráku

sledujeme s napětím (zejména JAHU) boj našich fotbalistů o postup na Euro 2012. Při studené večeri - byly obložené mísy - nám Honza oznámil, že máme náhradního generála Torstensonsona a můžeme tedy zkoušet a dodělat nové představení „Bylo nebylo“ pod vedením Radky. Hurá! A kdože je ten odvážný Torstenson? No přece Ota Dunovský, který se mezi nás po roční přestávce, kdy musel řešit vážné rodinné záležitosti, zase vrátí. Máme všichni radost a jedeme domů.

Belina - Radka

Tomáš – Martina

Anděla – Jarmilka

Diváci:00 8Programy: 688 KčVečeře: studené obložené mísy

35/ PETROVICE

5. listopadu 2011

NEOPAKOVATELNÉ PETROVICE - MALÉ ALE NAŠE

Přijel pro nás nový řidič. Mladý, pružný a milý sympaták Bóďa. Vezl nás do deset kilometrů vzdálené vesničky klikatými silnicemi a tak místo 10 jsme ujeli nejméně 30 km. Hned za Ústím byla totiž objížďka, která se však týkala pouze Letohradu. Zpátky už slíbil, že pojedeme přímo. Nicméně jsme do Petrovic dorazili ještě včas. Tady nás už čekali Paučata, Olda s Dagmarkou a Aničkou, kterou vyzvedli přímo na nádraží, když se vracela z lázní. Holka obětavá. Chybí nám Květa, Maruška a Jája. Ostatní „děťátka“ jsou trochu unavena po včerejší již několikáté oslavě osmnáctin jejich spolužačky (dvojčata Martina s Tomášem s námi oslavili svoji plnoletost už počátkem října.)

Víme, že hrajeme na parketu a obecenstvo sedí zčásti na jevišti. Komorní záležitost. Máme k sobě opravdu blízko. I tak bylo málo místa. A tak musela šíři vstupu na scénu odzkoušet prdelka Dášanky Jiroutové. Na „dýchání“ ven musel Petr našim kuřilkám pootevřít cestu výkrytem – stále mu za to dluží doutník. Dana napekla třešňové buchtý, leč s peckama. Petr totiž odmítl třešně vypeckovat a díval se raději na tenis! Hanka si postěžovala, že je dnes už podruhé hodná (nevyrušuje a nic nechce) a nikdo ji nepochválí – prdí na to! Cikánky dostaly od R2 sprdunk, že z prodeje programů se vracely přes scénu i když to jinudy nešlo! Před výstupem Martiny v roli Anděly si Anička všimla, že má sukni naruby a vše stihla ještě zachránit. Honza se zase před svým umrtvením silně rozkašlal, až ho Tonička okřikla „Kuš dědku!“

Naše Jarmilka-Sofie měla opět „trochu“ problémy s textem hned po přestávce, což byla muka pro Argana. Ale postupně se hra rozjela.

Poslední zádrhel: těsně před promoci se spustila Michalovi krev s obličejových dutin a to tak, že nebyl schopen se promoce zúčastnit. Jeho replika se prostě vynechala. Jinak to bylo báječné představení, publikum dostalo tři hvězdičky. A k tomu nám čepovali přímo v šatně pivo a celou dobu tam voněla večeře – něco jako ala čína? a napařené hranolky – ta vůně byla tedy lepší. Ke všemu bylo dnes málo vína – asi ho vypili naši osmnáctiletí. Sprdnuté cikánky vybraly od diváků 430 korun! Holky šikovný. Domů se nekonala okružní jízda a tak jsme byli doma už před půlnocí.

Belina- Zuzka
Tomáš – Pavel
Anděla – Martina
Diváci: 50
Programy: 431 Kč

36/ BOROVÁ

12.listopadu 2011

KOURENÍ POVOLENO

Opět krásné slunečné sobotní odpoledne. Dnes chybí Bláža a Hanče (je v lázních), Jarmilka nemluví! Veze nás naštěstí Milan Bednář. Totiž otočit se podél sokolovny by leckdo nezvládl ani s osobákem, natož s autobusem a vlekem. Milan to zvládl opět na jedničku s hvězdičkou. Sokolovna i okolí krásně upravené – hřiště minigolf, dětský koutek, venkovní bufet – paráda. A co teprve uvnitř. Jevišťe s prostorným zákulisím, klasická stará „šatna-pekle“ s výčepem. Však také menší vousatý pán, jen co urovnal židličky, hned začal točit pivečko (Poličku a bylo dobré) Nutno zmínit, že nade dveřmi v šatně visela cedulka “Kouření povoleno!” Kuřilky byly ihned na koni. Někteří se museli podívat dvakrát, než uvěřili a přestali jim nadávat. Během strojení Zuzky byla Dáša pasována na kostyměrku a Helča na parukářku.

Při představení zahlédla Tonicčka, jako správná služka, na koberci něco lesklého. Byl to náramek Jarmilky, ale někdo se již po něm prošel, takže to nepřežil. Přesto, že už mnohdy nekomentujeme, co kdo spletl, dnes to musíme zmínit. Jarmila-Sofie se zamotala do těch, kteří vydělávají a nevydělávají, a dodala: „...nebo tak nějak, nebo obráceně!“. A zlatíčko Jaroušek se rozhořčil nad zneužíváním lékařského nařízení a řekl nakonec: „... udělám to následovně. Řeknu panu doktoru Purgonovi...“ On nás prostě vždy překvapí, když už se všem zdá, že na jevišti je příliš velká nuda. Zaznamenejme, že Pavel jun. se za pochodu naučil text Bláži a odrecitoval při promoci bez chyby obojí. Při cestě zpátky Terka opět nezavřela ústa. Při vykládání si stěžovala, jak vedle ní v autobuse seděl „starej, 70tiletý dědek a smrděl!“ No co na to říci? Však Pavel sen. se také patřičně „urazil“. Ona tím ovšem myslela jiný autobus, v jiném čase? To je fuk, má po žízalkách!!

Pro Danu jsme opět připravili děkovný balíček za péči o naše rozmlsané chuťové pohárky, leč Zuzka jej zapomněla v klubovně, takže jsme ho Daně mohli předat až po návratu a uložení scény – zase důvod proč nespěchat domů...

Belina – Zuzka
Tomáš – Pavel
Anděla – Martina
Diváci: 120
Programy: 1038 Kč + 1000 Kč ze vstupného
Večeře: párek s chlebem, hořčicí a točená „Polička“

Pro rok 2011 je to všechno, pokračování v příštím roce!

ZIMA JAK V GRÓNSKU, ALE VYDRŽELI JSME

Vyjíždíme do Sloupnice a je šílená kosa. A to ještě netušíme, co nás čeká. Dáša mohla nastoupit v Kerharticích a za to nám upekla buchtu. Ve Sloupnici v sále kina je ještě větší kosa než venku. Trošku se zahříváme, nejen čajem s rumem od pořadatelů, ale Becherovčičkou od JAHA a Dáši Jiroutky- oba měli narozeniny. Ráno v kině sice zatopili, ale tepelná pojistka zradila a topení vypnula. Zprovoznit se ho podařilo až po našem příjezdu.

Naše „žehličky“ jsou v bundách, málem i v čepici a rukavicích. Práce ale šla v tom chladu docela od ruky.

Před zkouškou oznámil kronikář Pavel, že Hanče Pauče hraje dnes „100“ představení v dresu Viceny. Překvapená jubilantka se nezmohla ani na slovo, natož na lahvinku. Kytku dostane až příště!

Horší to už bylo při představení s texty. Hraje se po více než dvou měsících a tak lidová tvořivost měla zelenou. Dokonce i R2 napovídal od zvukového pultu. Při výstupu Argana s Andělou, v momentě, kdy Argan říká repliku „... *ó přírodo, přírodo...*“, přistál mu na jeho čepičce krásný motýl, kupodivu tím sporým teplem probuzený ze zimního spánku. Obecenstvo začalo bouřit, jen chudák Argan netušil proč takové nečekané ovace. Dokonce si v první chvíli myslel, zda nemá nějakou závadu na kostýmu, nebo že by byl naopak dokonalý... Teprve o přestávce se dozvěděl důvod. Po skončení výstupu motýl spokojeně odletěl. O další „oživení“ se postarala Belina-Zuzka, když po čtyřech hledala zakopnutou Arganovu bačkůrku. Hledala ji tak zaujatě, že ani nereagovala na Arganovu výzvu: ... *aby ji nechala najít tu mrchu Toničku, která ji určitě zakopla schválně...*“

Obecenstvo bylo úžasné a my jinak hráli tak naplno, že vše nakonec dobře dopadlo a večeri jsme si plně zasloužili.

Belina – Zuzka

Tomáš – ???

Anděla – Jarmilka

Diváci: 75

Programy: 515 Kč

Večeře: řízek, chléb, okurek

38/ KAMENIČNÁ

28. ledna 2012

ŠKRT STAROSTA, BRÝLE PRO DOKTORA

Stále je zima, řada z nás byla ještě nachlazená ze Sloupnice. Jen Honza má výhodu, že může na jevišti legálně chrchlat bez zábran. Chybí Jája, Maruška a Květa, ale máme také nového člena Kubu Šilara, který se zaučuje u Oldy jako zvukař. Poprvé máme k dispozici el.vrtačku na 220V s kroucícím momentem – vynikající věc! Máme malou a velkou šatnu, samozřejmě

větší si zabrali kluci! Nevadí, jejich šatna je zahulená. A stejně byli nasazení u děvčat. Hanče Pauče vytáhla láhev jablkovice u příležitosti její „stovky“ ve Sloupnici.

Cikánkám lidé slibovali, že starosta dá za program 100 korun – nedal, je to škrt, dal jen dvacku, odmítl i akci čtyři v jednom za 200 Kč. Za to paní Čáslavková, místní místostarostka, se o nás starala s péčí mateřskou. Nejen že nám vařila kávu, ale donesla i mísu koláčů, po kterých se jen zaprášilo. Další přinesla raději až po představení. Jinak vše proběhlo bez rušivých momentů a po skončení nás přišly pozdravit tři bývalé sestřičky z ústecké interny. Tonička připravila pro Honzu malé překvapení – úžasné brýle pro falešného doktora. Jen rozevřel oči, ale nenechal se vyvézt z role, ani z míry. Brýle prošly, budou i nadále. Jel s námi pan Ch. a u klubovny jsme na ledovce couvali tak dlouho, že jsme už mysleli, že budeme muset přespát v klubovně (což by mnohým jedincům zas až tak nevědělo).

Belina – Radka

Tomáš – Pavel

Anděla – Martina

Diváci: 70

Program: 699 Kč

Večeře: roláda s bramborem – vynikající

39/ MISTROVICE

11. února 2012

MOLIÈRE JAKO SOUČÁST SPORTOVNÍHO SOUSTŘEDĚNÍ

Krásný zimní slunečný den, jako vymalovaný, ale mrzne, jen praští. Když byl vlek plně naložen, upadlo kolečko pod ojí vleku. Všichni chlapi museli zabrat a zvedali, aby vlek připojili k autobusu. Jen Vlastík „visel“ na druhém konci jako opice. Zdařilo se. Úspěšně jsme dorazili do krásné moderní mistrovické tělocvičny, kde se ještě nikdy divadlo nehrálo! A je tu teplo! Konečně se ohřejeme.

Jára Pauk jako domácí pán ještě zametal a upravoval příchod na stěhování. Přinesl i čerstvě vyškvařené sádlo, chléb a buchtu. Kluci postavili krásnou scénu na podlážkách. Využili celou šíři tělocvičny, takže bylo na všechno dost místa. Na „jevišti“ i za scénou. Povalovaly se tam různé kostýmy a černé podkolenky. I když ještě „nestály“, nikdo se k nim nehlásil. Až posléze Pavel sen. zjistil, že podobné podkolenky postrádá. Až těsně před začátkem představení se dostavila paní domácí Hanče, která si zatím „válela šunky“ někde v Hradci Králové. Představení velmi příjemné, diváci úžasní – mezi nimi i mladé sportovkyně, které mají v Mistrovicích soustředění. Asi jsme Paučatům ostudu neudělali a máme zde zase dveře otevřené. Při děkovačce vytáhl Honza z davu Hanku, ať tady také vědí, koho mají v „dědině“ mezi sebou. O příjemný závěr se postaral místostarosta, když předal kytku Honzovi, chlapcům dva rummy, děvčatům Gin a všem poděkoval za hezký zážitek.

Poděkování si však určitě nejvíce zaslouží také Paučata, kteří se o mistrovickou štaci velmi zasloužili. Takže sem určitě opět rádi přijedeme!

Belina – Zuzka
Tomáš – Pavel
Anděla – Martina
Diváci: 100
Programy: 520 Kč
Večeře: kuřecí steak, americké brambory - výborné

40/ JAVORNICE

3. března 2012

SUKOVICE OD KRAKONOŠE

Odjíždíme do poměrně velké vesnice Javornice k jubilejní 40. repríze. Rejža vytáhl bechera. Po třech absencích se dostavila Maruška a vytáhla bechera, ale také slivovici, poněvadž je už počtvrté babičkou. Z Radky je blondatá blondýna. Maruška zjistila už při divadelní videokavárně, že se ztratila její taška. Pořádila si tedy fungl nový kostým. Ale při otevření vleku se taška našla – zůstala tady od poslední štace.

V Javornici je pro změnu opět zima. Nejtepleji je ve výčepu, kam se stáhly naše kuřilky a chlapi pivaři. Jako kompenzaci jsme dostali čaj s rumem. A je tu další zádrhel – hledá se Arganova hůl! Opravdu nikde není, zůstala někde ve skladu. Pořadatelé nás ale nenechali ve štychu a sehnali krásnou sukovici snad přímo od Krakonoše (hůl se našla až po představení zasunutá v panelu.)

Předvedli jsme jim za to pěkné, ale jak řekl posléze Honza a Petr, poněkud rozpustilé představení. Helča se odvážila porušit autorská práva JAHA a pronesla jeho: „*však víte co...*“ Járu to řádně popudilo a Helču pokáral. A aby vše potvrdil, svou oblíbenou patentovanou větu při svém výstupu opět zopakoval: „*Víte co?*“ a Honza na to „*Nevím*“, načež mu JAHA odvětil „*Ale vždyť vy víte*“. Argan na to „*Opravdu nevím*“, načež Jarouš něco roztomile zablekotal a na závěr vykřikl „*Však ještě uvidíte!*“ a hrdě odkráčel. Diváci řvali smíchy.

O promoci pak JaHu napařil Honzovi čepici tak „roztomile“, že měli všichni co dělat, aby sborem nevyprskli. Prostě roztomilé a rozpustilé představení. Honza opět dostal od pořadatelů pugét a všem se dostalo upřímného poděkování. Bylo to milé. Trochu vše pokazilo poněkud dlouhé čekání na večeři - klobása s chlebem, ale dobrá nálada nás neopustila až domů.

Belina – Zuzka
Tomáš – Pavel
Anděla – Martina
Diváci: 100
Programy: 760
Večeře: klobása, chléb

STAROSTA SE VYTÁHL

A opět je krásný, téměř letní den, jako z udělení, když my odjíždíme na štaci. Chybí Květa, Tomáš a Hanče. Jede s námi Bóda (bez manželky). V Oldříši venku teplo, uvnitř zima. Místní „Orlovna“ je vymrzlá, přesto, že kamna všude jedou naplno. Co divadlo, to kosa! Doufáme, že na Moravě se konečně ohřejeme. Dnes bude snad všechno v poklidu, nic nechybí, nic nehledáme, nic (skoro)nepijeme. V pečení tentokrát zastoupila Danu, která za námi přijela s Petrem autem, Petra Kodytková. A dlužno podotknout, že výtečně.

A to už jsou v kole naše cikánky s programy. Zeptal se jich jeden pán: „*Vy jste romky?*“ a dostal hned odpověď: „*Ne cikánky!*“ Na to pán odvětil: „*Ale sluší Vám to!*“ Posléze Dana odhadla jednoho příchozího a zkusila štěstí: „*Vy jste určitě starosta? Tak to dáte stovku za program?!*“ Dal... Potom se na jevišti děly věci: různě se stavěla a bourala okna a okýnka v textu, zatím co Vlastíkovi v zákulisí pěkně hrabalo. Zpíval si, tančil i striptýz přidal, až se nakonec protančil přece jen ke své roli.

Helča sice okno neměla, ale kochala se v zákulisí tak usilovně, že ji probudil až zoufalý hlas Honzy, který už podruhé opakoval svoji narážku. Zoufalý byl ještě jednou, když Jarmila vystavěla velikou výkladní skříň – leč nakonec se z toho nějak vyhlali- za tiché podpory všech ostatních v zákulisí.

K večeri opět klobása. Kdo chtěl přidat, dostal přidáno. Na koho se nedostalo pivo, měl tekutá jablka. Večeří nás provázel ukecaný pan pořadatel s historií oldříšského Orla. Zastavila ho až jeho vlastní paní jedinou větou: „*zkrat to!*“.

Belina – Radka

Tomáš – Martina

Anděla – Jarmilka

Diváci: 100

Programy: 922 Kč

Večeře: klobása, chléb, rohlík, pivo jen někdo jinak džus

42/ HUSTOPEČE**24. března 2012****VÍNEČKO BÍLÉ I RUDÉ – HUSTOPEČE BYLY NAŠE**

Konečně Morava, tolik žádaná a očekávaná! A konečně také teploučko, venku i uvnitř divadla. Budou nám chybět Radka, Míša a Květa. Jel s námi Ota Dunovský a Honza ho při nakládání scény přemluvil, aby si stříhl part 4. doktora za nepřítomného Blázu. Ota se nechal přemluvit, po cestě si doma vyzvedl polobotky, kostým si zapůjčil od Paučete a bylo hotovo. Roli zvládl dobře. Cesta proběhla v naprosté pohodě až ke známému penzionu HELENA v Hustopečích.

Jsmo ubytováni v dvoulůžkových pokojích. Venku je kuřácká teráska a pod ní ještě velké posezení pro nekuřáky.

Při rozdávání klíčů se odehrála kouzelná diskuse mezi Jarmilkami, zda bude ta mladší po-

bývat na pokoji s Tomem. Rozsekl to Pavel st. svým diplomatickým stanoviskem, že už jim je osmnáct a mají snad svůj rozum!

Ještě chvilka času na debatní kroužek na sluníčku a můžeme vyrazit do divadla. Ale ouha. Náš šofér Bóďa hlásí - autobus nestartuje!

Bóďa vzal zase manželku Markétu a budou prý dnes dělat to, co dělají doma, když jsou děti pryč. To ještě nevědí, co umíme my na dvoudenních zájezdech. Bóďa dělal, co mohl, aby nažhavl motor a odjel s autobusem, ale ten stále trucoval. Andulce to opět nedalo a zaglosovala: „*To nevadí, stačí jen popojet k divadlu, dyť je to kousek!*“ Nakonec si dal startér i autobus říct a rozjel se, Bóďa skvěle zacouval do pověstného velmi úzkého dvora a my mohli zahájit stěhování a stavění scény. Před představením jsme ještě absolvovali časnou večeři – řízek s bramborovým salátem - zas budeme hrát nacpaní. Za Radku zpívala Helča a při zkoušce zapomněla text, ale v zápětí sklídila i pochvalu, že konečně hraje jako cikán. Zuzka se už podruhé ocitla v roli kaskadérky, šlapajíc si po kostýmu, válejíc se po zemi a převrhajíc nábytek na scéně. Ještě že minula skříň s nádobím – to by byl asi malér. Divákům se to ale moc líbilo. Nebylo to minule taky na Moravě?! Jarmila-Sofie už umí roli. Dnes to byl stoprocentní výkon! Celkově bylo představení jako víno, jako by předznamenalo náš další večerní program. Rychle zpět do penzionu, převléknout, přemalovat obličej a hurá do sklípku. Krásné prostředí. Většina z nás zde již jednou byla. Škoda, že majitele skolila mozková příhoda a momentálně je v nemocnici v Brně. Ale jeho manželka a synové připravili vše tak, abychom byli spokojeni.

K večeři výtečné kuře se zeleninou, výborné víno a k tomu, kdo chtěl, chladivá voda. Přívětivá obsluha. Nechyběl skvělý jugoslávský muzikant. Písničky! Tanečky! Ochutnávka vín přímo ve sklípku! Nakonec domácí uzené! No, nemělo to chybu! A když k tomu ještě přidáme další udělování výročních cen JABLKO, pak je spokojenost úplná. Novými „laureáty Jablka“ se stali Jardové Hubený a Pauk. Ten první za vynikající zdramatizování představení a ten druhý získal „Zlatý řád roztleskávače.“ Radce bude cena předána později. Spokojeni končíme kolem 3 hodiny ráno. Ovšem končíme ve sklípku – nekončíme však po příchodu na penzion. Čeká nás pyžamová párty na pokoji u kluků (Sedláčkových). Zpívánky, povídání, smích, několikrát rozlité víno – Pavel sen. se nezapře v žádném prostředí. Pro některé ještě cigaretka venku a pak konečně do hajan. No, rozhodně už nebyla tma! Po dobré snídani z vlastních zdrojů, ještě prohlídka krásného moderního kostela na náměstí v Hustopečích a pak už hurá domů.

Autobus vydržel až ke klubovně – tam už startér ani nehlesl. Bóďa už si s tím snad nějak poradí. Hlavně, že jsme v pořádku doma.

Belina – Zuzka

Tomáš – Martina

Anděla - Jarmilka

Diváci: 40

Programy: 300 Kč

Večeře: řízek, bramborový salát

NA HRADĚ MAJÍ MALOU BRÁNU, NEBO MY MÁME VELKÝ VLEK.

Už několikátý den prší a my máme hrát venku na nádvoří hradu Košumberk. Chybí nám Květa, Dana a Martina. Honza je po Dolomitech plný elánu. Ještě v autobuse dodatečně poděkoval za dárky k jeho sedmdesátce, kterou jsme kolosálně oslavili 1.června v klubovně. Pochlubil se zejména nádherným a vtipným dárkem od Heleny - sestry naší Ivy – „Argan-flaškou“ (plná láhev oblečená do postavy ARGANA).

Tu ale nedal z ruky, kolovala pouze Becherovka od Hedy. No a jsme na místě.

Vítá nás kouzelná zřícenina hradu, na nádvoří připravené podium a hlediště. Z hradeb se naskýtá krásný výhled až do Krkonoš na Sněžku, poněvadž už NEPRŠÍ!! Pro kulisy přijel traktůrek, který měl odvézt vlek na hradní nádvoří. Ovšem nikdo nepřeměřil bránu do hradu, a tak když traktor dovlácel vlek až k ní, zapasoval se přesně do oblouku a dál to bohužel nešlo. Po „odpuštění“ pneumatik se podařilo s vlekem vycouvat zpět a nezbylo než zvolit náhradní dopravu s malým vlekem pro ty nejtěžší věci a vše ostatní se přepravovalo ručně. Ovšem „odpuštěné“ pneumatiky, původně naplněné dusíkem a oprava drobných oděrek na čerstvě namaloveném vleku nás stály u Luboše tři lahvičky na udobřenou. Stavíme scénu po delší odmlce a zjišťujeme, co všechno nám chybí: Helča nemá čepec, Vlastík nemá kalhoty, Zuzka, Honza a Pavel nemají boty(!), Pavel sen. navíc nemá bílé podkolenky, JaHu nemá bílé ani černé, Petr nemá dokonce celý kufr. Vše se muselo vyřešit různým přepůjčováním svršků, Pavel se podělil o boty s Vlastíkem, Radka udělala Helče culíky, Honza jí našel mašli a sám šel na promoci v bačkůrkách. Nenašla se ani židlička pro kulhavého kytaristu. Pavel ml. přijel za námi z dovolené na kole. Při zkoušce zpívání cikánů Pavel sen. začínal refrén stále dřív než měl a vysvětlil to následovně: „*Já za to nemůžu, jsem děsně nadrženej!*“. Při představení dvakrát totálně vypadl el.proud. Alespoň pět minut byla naprostá tma, ale jelo se dál. Nás jen tak něco nerozhází. Obavy, že nebude příposlech, a k tomu rozladěné podchlazené housličky, hudba z reproduktorů hrála úplně z jiné strany. Helča kamuflovala, jak se dalo. Dáša J. si trochu plete strany. Na cikány šla špatně a křeslo musel stěhovat Pavel, no zvládnul to! Po přestávce další zádrhel: Anička hledá v šatně botu. Leze po zemi, bota nikde. I odpadkový koš vysypala. Na zemi rozházené odpadky, bordel vč. špačků a mezi tím Anička. A bota nikde. Nakonec ji našla Terka v protější koutě šatny. Mezitím se všichni bavili tím, jak Helče vlaje ve větru na hlavě obří mašle. No a co? Na konci vlála pelerína všem. Sofia bylo opět výtečná. Po představení nám Terka hrála na rozladěné housle. Ještě několikrát nahoru, dolů s rekvizitami a už zasedáme k hradní večeři. Podávalo se „maminčino kuře“. Bez piva, bez pití. Bylo to dobré i když to nevypadalo dobře, některým bylo po něm těžko. Ještě že nás při zpáteční cestě Terka obšťastňovala předcítáním Erbenovy „Svatební košile“.

Belina – Zuzka

Tomáš – Pavel

Anděla – Jarmilka

Diváci: 120

Programy: 636 Kč

Večeře: kuře s těstovinami, houbami a játry (bez piva a pití)

TY NEŠŤASTNÉ SCHODY NÁS UŽ ZMÁHAJÍ

Naposledy jsme hráli před třemi měsíci a dnes jedeme po dlouhém snažení natěšení do ne-daleké Litomyšle. Nikdo se neomluvil – nikdo nechyběl. Po deseti letech zde hrajeme opět Moliéra, s jinými tituly nás v Litomyšli nevzali. Hraje se v Lidovém domě. Krásná historická budova. Jevíště je ale v prvním patře a vše opět stěhujeme po dlouhých, hrozných, hnusných schodech. Už nás to trochu zmáhá.

Leč jeviště je příjemné a celkové prostředí působí velmi přívětivě. Vzhledem k tomu, že venku je chladno, sychravo a pošmourno, přišlo nám to uvnitř obzvláště příjemné a zapomněli jsme brzo i na ty schody. Je s námi nová členka Pavlína Štěpánková, která se ochotně zapojila, kde bylo třeba. Vypadá to, že mezi nás dobře zapadne. Zato Zuzka když nehraje Belinu, myslí si, že nemusí snad nic – talár na promoci nechala doma. Nebo že by skleróza? Jinak vše proběhlo bez větších problémů, před začátkem jsme si zkusili naši hymnu (ale fuj! To je ale ošklivý!) Ne, bude to prostě naše souborová píseň. Maruška H. oznámila, že úplně končí s prdúchodem a prací vůbec a bude se věnovat jen důchodu a nám (jak hluboce se mýlila!)

Belina – Radka

Tomáš – Pavel

Anděla – Jarmilka

Diváci: 70

Programy: 614

Večeře: řízek s bramborem v místní restauraci

45/ HOLICE

26. října 2012

HOLICE NEMĚLY CHYBU

V Holicích máme premiéru, hrajeme zde poprvé v historii Viceny. Venku je pěkná zima, ale v krásném divadle je příjemné teplo. A vůbec, celé prostory divadla jsou útulné. Nic zvláštního se neděje, pomalu není co psát.

Pavlína se zapojila do aktivní činnosti (řečeno slovy ze hry „Nejstarší řemeslo“ – no co, divadlo je druhé nejstarší řemeslo, ne?) Oblékla se do cikánky a jde jí to skvěle. Přijel si nás při zkoušce připomenout Petr Karas, který bude příště opět zaskakovat za Pavla ml. Zase zkoušíme „Partu snů“ a můžeme jít na to.

I když pořadatelé měli obavy, že přijde málo lidí, hráli jsme nakonec před krásnou návštěvou a vnímavým publikem. Hrál se velice dobře. Zástupci kulturního zařízení nešetřili po představení chválou.

Dnes NEVYKLÁDÁME!

Belina – Radka

Tomáš – Pavel

Anděla – Jarmilka

Diváci: 150

Program: 1148 Kč

Večeře: vepřový plátek, šunka, sýr a výborný salát, to vše s Kolčou
(jen několik reptalů by chtělo raději pivo)

46/ TŘEBECHOVICE

27. října 2012

ZUZKA DOSÁHLA ČTYŘSTOVKY – BLAHOPŘEJEME!

Také dnes chybí mnoho lidí: Květa, Bláža, Pavel ml. a Pavlína. Zato máme silnou posilu – Petra Karase a Otu. Venku je otřesné počasí, prší a do toho chumelí a na zemi je už pěkná vrstva prvního sněhu. Ještě že jede Milan, který opět ukazoval své umění couvat, tentokrát na rozbláceném povrchu. Šatnu tvoří zajímavý prostor, jakési přepažené zádveři za jevištěm, kde se vše odehrává. Pořadatelé nám na uvítanou připravili výborný perník s čokoládou. Terka načesala nejen Jarmilku, ale i Toničku, která tak konečně vypadá jak z doby Moliéra.

Před tradiční zkouškou cikánů sklízí obrovský potlesk Zuzka, když náš kronikář Pavel oznámil, že v tomto týdnu při představení „Nejstarší řemeslo“ v Lanškrouně, dosáhla jubilejní 400sté představení v dresu souboru Vicena. Kytice květů a blahopřání všech za tento neuvěřitelný výkon. Představení bylo krásné, dokonce máme mezinárodní účast v hledišti. Martina přivezla dvě studentky z ruského Jekatěrinburgu a těm se představení moc líbilo. Tleskaly všemu, ale hlavně prý Pavlovi st. Asi se jim mezi námi líbilo, byl to pro ně určitě velký zážitek a dokonce nám pomáhaly stěhovat kulisy. Martina se před nimi také vytáhla v Tomášovi, ale hrála v pikantně bílých rukavičkách, aby zakryla červeně nalakované nehty, které si zapomněla odlakovat... Velký potlesk provázel cikány už při tanci i po něm. Honza si dovolil při promoci drobný a milý přebrept – místo ...*reprotrubáre řekl reprodupáre...* Při večeři nás obsluhovali místní divadelníci. Byli moc milí a už se moc těšili k nám na Orlickou Thálii se svým představením.

Ta prima atmosféra dnešního představení vede mnohé k názoru, že je škoda končit a že by se mělo zvážít odložení derniéry a ještě pokračovat. Honza však jako režisér a hlavní představitel pevně rozhodl. Je lepší přestat v nejlepším, než po čase končit s pocitem – zaplatpánbůh, že je to za námi! Tak ještě čtyři představení a bude finito.

V autobusu byla pohoda, JaHu vzadu hrál a zpíval. Jen Anička si posteskla, že 4litry vína je pro nás málo, kdo se s tím má tahat?!

Belina – Radka (Zuzku chytila záda)

Tomáš – Martina

Anděla – Jarmilka

Cikán kytarista – Petr Karas (za Pavla ml.)

IV. doktor – Ota Dunovský (za Blážu)

Diváci: 120

Programy: 736 Kč

Večeře: řízek, bramborový salát

JAK SE HRAJE MOLIÉRE NA NÁDRAŽÍ

Tak to je neopakovatelný případ Meziměstí a naše oblíbené nádraží! Hráli jsme tu už vícekrát. I Budžes- to jen Pavel tvrdil, že ne, asi tenkrát chyběl (dodatečně zjistil, že byl tenkrát v Berlíně) V televizi běží tenis – přijde vůbec někdo? Přišli, jsou to zlatička! Před dveřmi do sálu stáli v čtyřstupu. Po Kvitové přišli za kulturou, klobouk dolů. Musíme hrát jako o život. Bylo zcela vyprodáno, obecenstvo reagovalo po celé představení. Byli úžasní.

Šatnička jakoby z poloviny minulého století. Ačkoliv jsme „nahečmání“, je tu milo. Ovšem naše žehličky se sem už opravdu nevešly a tak se žehlicí prkna zabydlela v hledišti. Samozřejmě několikrát vyhazujeme pojistky. Naštěstí místní krasavci zasahují úspěšně. Jarmila hledá „krovky“ od šatů Sofie- jsou doma v Ústí. Nahradí je černá šála, která nakonec působí lépe než ty krovky. Až do závěru jde vše jako po másle. Honza je dost nachlazený a tak je vděčný za každý doušek čaje – pokud má na to čas.

Jako „mrtvola“ v posteli však zažil chvíli hrůzy, kdy se mu chtělo strašně, ale strašně kýchnout. Kdyby neměl oči zavřené, tak by mu určitě lezly z důlků. Na čele mu vystupoval skutečný smrtelný pot. Nakonec to uležel a zabránil velkému „fópá“. Je to holt opravdový herec. Promoce se trochu protáhla, poněvadž JaHu nasadil Honzovi ctihodný baret tak ležérně, že mu z hlavy seskakoval jako živý, až měli všichni co dělat, aby nevyprskli smíchy. Radka se dnes ujala nápovědy a velice se divila, jak je ten text tvárný...

V autobuse jsme objevili díky Pavlovi st. a jeho skleróze nový výraz: šustrování – to je něco jako harašení – to zase díky Dášině a Ančí nedoslýchavosti (podrobnější výklad by byl moc zdlouhavý). Tereška přednášela verše – prý jen pro Paučata. Ostatním musely stačit jen útržky! Ančí dnes koupila 5 litrů vína, a trochu i zbylo ... vlastně ne. Padlo po příjezdu při posezení v klubovně, kterého se zúčastnilo tradiční „zlaté jádro“ skalních + Drdik! Ještě v autobuse sice házel inteligenta, že on tedy, že musí jít domů! No nešel, poseděl a popil s ostatními a bylo nám všem dobře...

Belina – Zuzka

Tomáš – Pavel

Anděla – Jarmilka

Diváci: 181

Programy: 940 Kč

Večeře: kuřecí plátek s hranolkama

48/ HORNÍ JELENÍ

10. listopadu 2012

ZATOULANÝ TOMÁŠKŮV KUFR - ACH JO!

Další premiérová štace pro Vicenu. A dost odvážná. Hraje se v rekonstruovaném nedodělaném kině. Není tady ani topení, ani WC! Chybí Jája a Maruška. Jede pan CH. Ale tentokrát zacouval do průchodu před kinem mezi plotky doslova na centimetry. Brandýšští nastupují do autobusu doma a až v Jelení zjišťují, že jejich krásný zelený kufr není! A opět nastupuje

naše obětavá hasička průšvihů Dagmarka (po kolikáté už!) a odjíždí s Dankou zpět do Ústí. V sále se topí od rána provizorními topidly, ale moc to nepomáhá.

Před kinem je přistaveno „veselé WC“ – rozkývaná TOI budka bez světla – až se setmí, to bude legrace. A byla. Jaká skvělá akustika! Že je obsazeno, bylo slyšet až na náměstí.

Šatnu máme hned ve vstupní haličce a tak vytváříme pro diváky jen takový malý koridor ke vstupu do sálu a za ním probíhá veškeré obvyklé dění před začátkem představení. Nás prostě nic neodradí. Navíc Jarmila má narozeniny, takže o dobroty sladké i tekuté je postaráno.

Hanka léčí injekcí Helčina bolavá záda, ale i Zuzka je celá bolavá. Pavel st. nám nějak zčervenal, ale ukázalo se, že je to jen odraz od jeho zářivě červené mikiny. Za jevištěm je tak málo místa, že se nedá nikam sednout. I přesto Radka tam zabloudila a málem vlezla na jeviště mimo svůj výstup. Cikánky při prodeji programů řádily tak, že prošvihly začátky představení a R2 je musel jít usměrnit.

Přes všechny nesnáze se ale hrálo velmi dobře. Skvělý výkon podal mladší Pavel, který přiváděl lidi v hledišti do varu. Jeleňáci se zařadili mezi nejlepší obecenstvo, jaké se kdy na nás v průběhu těch mnoha představení přišlo podívat!! Zejména dvě divačky a jejich smích byly nezapomenutelný. Škoda jen, že se podařilo jejich dlouhý potlesk utnout při závěrečné děkovačce definitivním zhasnutím světel. Večeře byla přes náměstí v místním hotelu, byla dobrá – plátek s opékanými bramborama a velmi dobré pivo gratis. Navíc nám večeri zpříjemnily velmi milé a společenské pořadatelky. Slíbily, že se přijedou podívat do nedaleké Čermné na Popelku.

JAHU ztratil v hospodě svůj „blbáček“, který našla Anička. Příště to bude drahé.

Belina – Zuzka

Tomáš – Pavel

Anděla – Martina

Diváci: 75

Programy: 770 Kč

Večeře: plátek masa, opékané brambory a výborné pivo gratis

49/ ČERMNÁ NAD ORLICÍ

9. prosince 2012

NEVSTOUPÍŠ DVAKRÁT DO STEJNÉ ŘEKY

Tak se nám putování s Moliérem chýlí pomalu ke konci. Ještě dnes a pak už jen derniéra v Ústí, při které nám určitě bude smutno, ale moc se na ni těšíme. Do Čermné jedeme krátce po úspěchu, který tady měla naše Popelka. Ale nevstoupíš dvakrát do stejné řeky!

Všude plno sněhu. Mrzne a my s naloženým vlekem čekáme na autobus. Má zpoždění. A to je o hodinu posunutě představení už na 17 hodinu. Konečně se autobus objevuje. Řídí pan CH. – tak to nedoženem! Navíc nabíráme další zpoždění „zkratkou“ přes Borohrádek. Další minuty přibývají při nekonečném couvání v prostoru stadionu k tělocvičně, kde se hraje. Nakonec jsme nedocouvali a vše jsme museli v tom časovém presu odnést. Později se ještě ukázalo, že při couvání byl poškozen autobus. Ach jo...

Ještě, že kluci mají postavenou elektriku. Petr je tu dříve z Brna než my z Ústí. Jen Zuzka má na tváři blažený úsměv – hraje Radka a tak nemá „štrézy“. A kdepak máme kufr s rekvizitami?? No přece v Oustí! Něco musíme oželet, ale jsou věci nepostradatelné jako třeba nočník (nahradila ho podložní mísa), zvoneček (dodali pořadatelé, takový krásný kravský zvonec), metla (tu musela uplést Tonička). Nestihla si málem ani namalovat hubu. Honza si přepisuje svůj úvodní monolog do náhradních desek a tak předposlední zkouška cikánů probíhá bez něho!! Pan místostarosta nám přinesl náhradní polštářek pro Arganovu čepici. Přesně ve stejném duchu se neslo celé představení. Ještě že máme tu lidovou tvořivost. Ta ovšem nebyla nic platná u cikánů. Housle se rozjely tak, že to při odchodu vzdaly a i tak to bylo strašný. Přesto nám velice milý pan pořadatel sdělil, že to bylo nejlepší divadlo, které zde vůbec letos měli, a navíc zuřil, že nepřišli v tomto počasí lidi. Ale místní pan učitel ho mírnil, že tam byla i jiná pěkná představení.

Jarmila má nový výraz, hodný patentování: „No prostě...“ Pavel tentokrát „neradil neradit“, ale jinak se držel po dlouhé době textu. JaHa jel jako drak – asi mu vyhovuje přesilovka na jevišti, ovšem Argona si neodpustil. Přišlo totiž pouhých 9 až 10 diváků Prostě měli jsme slušnou generálku na derniéru, vč. nějakých malých „průšvihů“. Partu snů jsme si připomněli až v autobuse a vzhůru do FINÁLE.

Belina – Radka

Tomáš – Martina (naposledy)

Anděla – Jarmilka

Diváci: 9 - 10

Programy: 0

Večeře: obložené mísy, chléb, pívko

50/ SLAVNOSTNÍ DERNIÉRA ÚSTÍ NAD ORLICÍ

14. prosince 2012

PANE MOLIÉRE, BYLO NÁM S VÁMI DOBŘE

A je tady náš slavný den. Pět desítek představení, víc toho dokázala v historii Viceny jen „Vévodkyně valdštejnských vojsk“ před téměř třiceti lety. Na place se ukázali všichni, vč. Pavlína a Oty. Z představení natočilo regionální televizní studio OIK velice pěknou a poměrně dlouhou reportáž a Luboš Hunák kompletní videozáznam celé „derniéry“.

Už v deset dopoledne se schází v klubovně parta děvčat: Helča, Zuzka, Ančí, Květa s Blážíou, Iva, Jarmila, Pavlína, Maruška a dvě Věrky (Štěpánská a Hánělová). Vyrobity 1500 jednohubek. Donesené pomazánky ani nestačily a muselo se něco dodělat. V divadle zatím Pavel s JaHa instalují výstavu fotografií z cesty Zdravého nemocného po českých jevištích. Výstavu připravil, kdo jiný než kronikář Pavel. Také po cestě vyzvedli v „Brandýské cukrárně pod radnicí“ vynikající koláčky. Odpoledne jsou jednohubky převáženy opatrně auty. Ty, co se nevešly do krabic, vezou děvčata na klínech – přežily to jednohubky i koláčky! Ladírna se zaplnila jednohubkami, vínem a koláčky.

Ale to už je tady 19 hodina a první návštěvníci se začínají trousit. Návštěva je skvělá – při-

šlo 325 diváků!! Už v kostýmech vítáme návštěvníky a nabízíme připravené občerstvení. Údiv ve tvářích příchozích je evidentní. Vicena opět získává u svého obecnstva body. Honza má coby Argan, ale především jako principál, úvodní krátký proslov. Poděkoval nejen sponzorům, ale i celému kolektivu viceňáků. Ale ještě než začne závěrečné představení, čeká jej malé překvapení:

Pavel, coby notář Bonefoi, měl co dělat, aby ho zadržel před oponou. Přijeli mu blahopřát k životnímu jubileu zástupci východočeských divadelníků manželé Nada a Saša Gregarovi. Předali mu krásnou zarámovanou historickou fotku z „Věvodkyně“ a hlavně „Čestné uznání“ za jeho obětavou činnost ve prospěch ochotnického divadla.

To už se naposledy rozhrnula opona a Arganův příběh mohl po padesáté začít.

Představení mělo spád. Všichni byli natěšení a odhodlaní podat co nejlepší výkon s podvědomím trošky té lítosti, že je to dnes naposledy. Nutno dodat, že někteří jedinci si neodpustili drobné vtipné přídavky. Ale to se při derniéře odpouští. Poměrně velké okno po přestávce se snažil vyřešit JaHa a vyčetl Jarmile, že je bývalá zdravotnice, což ústecké publikum přijalo s oživením. Purgon se zase dovolával doktora Špáty v hledišti při replice: „*To by si žádnej doktor nedovolil ani tady v Ústí, že jo pane doktore Špáto...*“ Zahrály si obě Beliny, které se poctivě v této roli střídaly. Zuzka hrála v první půli, Radka zvládla závěr. Stejně tak se prezentovaly obě Anděly. Jarmilka v úvodní části a Martina to po přestávce dotáhla až do konce.

Pak už jen přišla poslední „děkovačka“, kytice a poděkování rejžovi a představiteli hlavní role Honzovi. Po druhé „oponě“ začala Radka zpívat naši „Partu snů“ a všichni se k ní postupně přidávali. Obecenstvo ztichlo a nastala docela pěkná emotivní chvílka. Když dozněl zpěv, obecenstvo se znovu rozbouřilo do dlouhého potlesku. Asi jsme se jim opravdu líbili...

Řada vzájemných objetí a polibků pak za oponou nebrala konce. Určitě s pocitem dobře odvedené práce při vsazení dalšího vzácného kamenu do mozaiky dlouhé historie souboru Vicena.

Potom už jen rychle převléknout do civilu, scénu zbouráme a odvezeme až zítra a hurá přistaveným autobusem do hotelu UNO. Tady nás čekal, možno říci už tradiční raut, připravený firmou RIETER CZ pod patronací generálního ředitele Jana Lustyka. Ten byl bohužel mimo republiku a tak nás srdečně přivítal jednatel společnosti Ladislav Doležal, jinak velký příznivec divadla a Viceny zvláště. Honza poděkoval za sponzorskou přízeň a ještě jednou všem, kteří se na Moliérovi podíleli. Poprvé k nám oficiálně promluvil i náš starosta, viceňácký úspěšný komediant Petr Hájek. Ale víc peněz nám neslíbil!

Po přípitku šampíčkem jsme se už mohli vrhnout na připravené dobroty, které neměly chybu.

Postupně jsme se smrskli k jednomu stolu a u něho jsme zpívali až do třech hodin a vůbec se nám nechtělo domů. Personál na nás ani moc neškaredil, poněvadž náš hostitel Láda se svojí paní se zapojil mezi nás a zpíval s námi až do konce.

Všechno jednou končí. Takže sbohem pane Argane, sbohem Belino, Andělo, Toničko, Kleante, Ludvičko a všichni ostatní z daleké Francie. Bylo nám s Vámi milo a budeme na Vás s úsměvem vzpomínat. Až nám bude někdy smutno, tak si pustíme dévédéčko, které celou atmosféru derniéry zachytilo. A nebo se začteme do těchto řádků. Ale doufáme, že nás čekají nové výzvy, noví hrdinové, nové zážitky při dalších inscenacích, které rozšíří bohatou historii Viceny.

ARGAN

Jan Štěpánský

BELINA

Zuzana Průchová

Radka Bucháčková

Víťa Bucháček

BARALD

SOFIE

Jarmila Petrová

ANDĚLKY

Jarmila Janáková

Martina Kodytková

LUDVIČKA

Tereza Blažková

KLEANT

Vlastík Drda

TONIČKA

Helena Lochmanová

TONIČKA - DOKTOR

BONEFOA

Pavel Sedláček

Dr. PURGON

Petr Tomášek

DIAFORIUS

Jaroslav Hubený

FLEURANT

Oto Dunovský

Jaroslav Háněl

Martina Kodytková

TOMÁŠ DIAFORIUS

Pavel Sedláček jun.

CIKÁNI

Aničkan - Radka - Dana

Jarda, Pavel, Radka, Helenka

ZPĚV

CIKÁNSKÁ MUZIKA

Milan Vandas

PROMOCE

lékarníci

doktoři

PREMIÉRA

ŘÍČKY 7. 11. 2009

Nápovědká
IVA

Naše cikánky
a programy

MOMENTKY z představení

KOŠUMBERK

štace
jako
řemen

Mistrovice

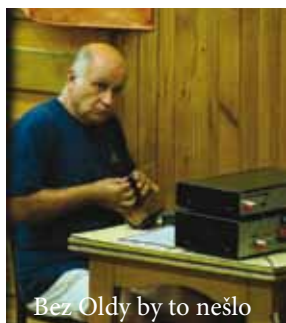

„Naše kuřilky“

ZE ZÁKULISÍ

Zuzka Průchová

Zuzka Průchová
slaví 400 představení za DS Vicena

Věra Hánělová

Jan Štěpánský

CENY a ČESTNÁ UZNÁNÍ pro DS Vicena

Třešť:

CENA za ženský herecký výkon
Helena Lochmanová

ČESTNÉ UZNÁNÍ za herecký výkon

Jan Štěpánský, Jarmila Janáková, Tereza Blažková

Štramberk:

CENA za nejlepší herecký výkon

Jan Štěpánský

2. CENA v hodnocení inscenací

DS Vicena

Kroměříž:

NOMINACE na nejlepší herecké výkony

Jan Štěpánský, Helena Lochmanová

Václavov:

CENA za kostýmy

Věra Hánělová

ČESTNÉ UZNÁNÍ za herecký výkon

Jan Štěpánský, Jarmila Janáková

Jarmila Janáková

NEJEN DIVADLEM ŽIV JE HEREC

ZÁBŘEH na Moravě

Penzion HELENA

HUSTOPEČE vinný sklípek 2012

ZÁVĚR v penzionu

HUSTOPEČE - 2012

KLEANT Vlastík se nám oženil- červenec 2011

CENY „JABLKO“ 2010 - 2013

Laureáti Divadelního souboru VICENA

2010 – Cena JABLKO za mimořádné zdramatizování představení v roce 2009: Pavel SEDLÁČEK sen.
Jaroslav HÁNĚL

Řád ZLATÉ VAŘEČKY : Milan VANDAS

2011 - Cena JABLKO za mimořádné zdramatizování představení v roce 2010: Michal BLAŽEK
Jaroslav HÁNĚL

Řád ZLATÝCH RUČÍČEK: Dagmar BEČKOVÁ

2012 - Cena JABLKO za mimořádné zdramatizování představení v roce 2011: Jaroslav HUBENÝ
Radka BUCHÁČKOVÁ

Řád ZLATÝCH TLESKAČEK: Jaroslav PAUK

2013 - Cena JABLKO za mimořádné zdramatizování představení v roce 2012: Jaroslav HÁNĚL
Pavel SEDLÁČEK sen.

Řád ZLATÉHO SKOKANA: Jarmila PETROVÁ
Ota DUNOVSKÝ

Řád ZLATÉ BUCHTY: Dagmar TOMÁŠKOVÁ

Řád ZLATÉ LOKNY udělený Jájou Janákovou:
Tereza Blažková
Martina Kodytková

DERNIÈRA

Hotel UNO
14. XII.
2012

JAK JSME HRÁLI MOLIÉRA **2009 - 2012**

Poznámky Heleny Lochmanové z padesáti představení Moliérovy hry
„ZDRAVÝ NEMOCNÝ“.

Redakční spolupráce: Pavel Sedláček, Jan Štěpánský, Zuzana Průchová.
V omezeném nákladu vydal Divadelní soubor VICENA Ústí nad Orlicí v roce 2014.

Obálka: Petr Wagenknecht / Fotografie: Petr Wagenknecht, Lukáš Prokeš,
archiv DS Vicena

Grafická úprava J. Pecháček, Tisk: Tiskárna GRANTIS, Ústí nad Orlicí

© Divadelní soubor Vicena Ústí nad Orlicí - 2014

VICENA - divadelní soubor Ústí nad Orlicí

ZDRAVÝ
NEMOCNÝ
MOLIÉRE 2009 - 2012